

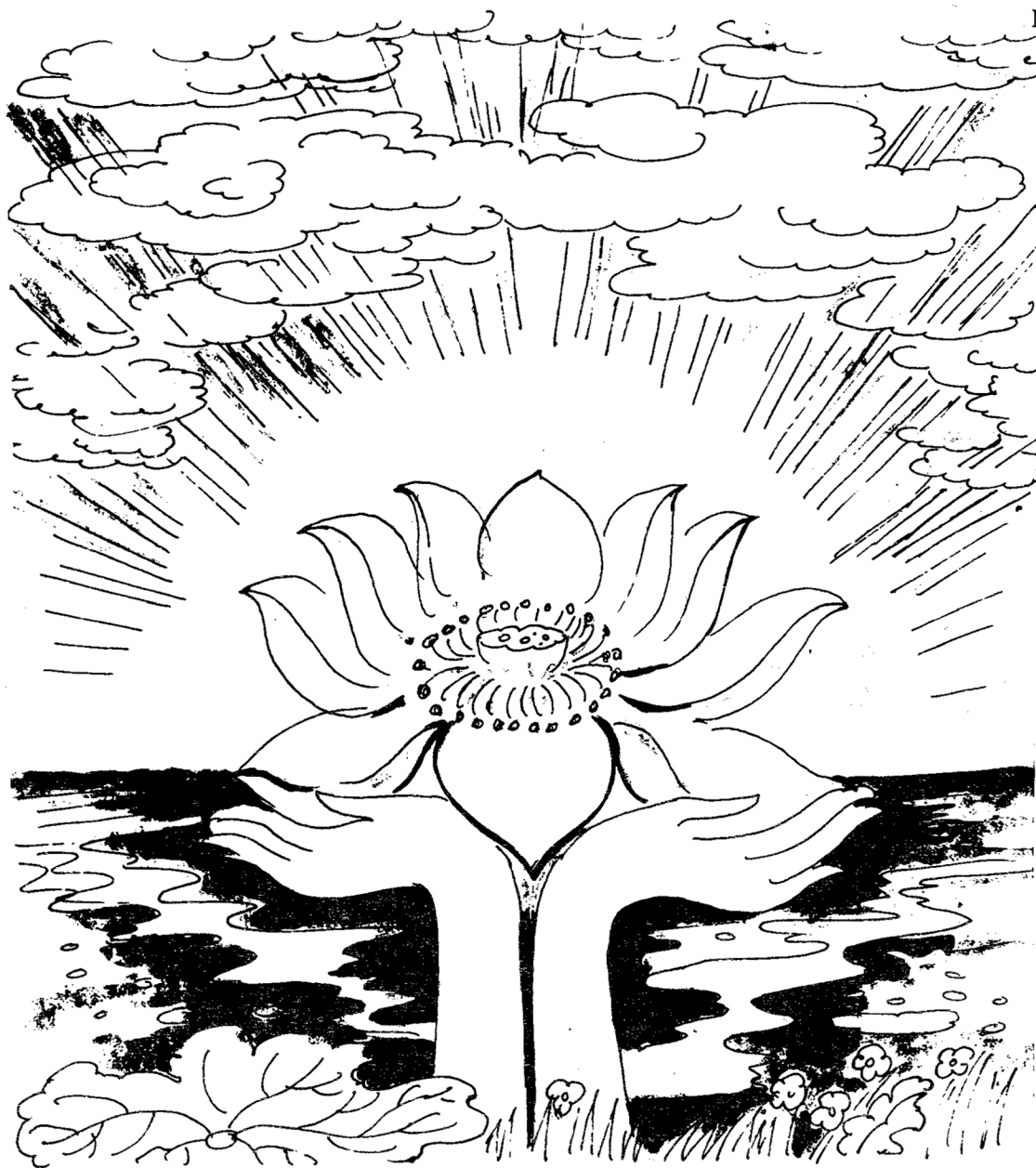
Lá Thư Vô Vi

Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Năm Châu

Số 38

Ngày 15-1-1989

MỪG
XÂN
KỶ
TY
CHỨC
PHÚC
THẦY
CHA

THÀNH
QUANG
HÒA
CHIÊU
VẠN
MÔI
QUY
VỀ

Trong bùn ươm nở đóa hoa sen
Tinh túy thông minh chẳng yếu hèn
Sống động chơn tình gieo ý thức
Bùn dơ, tâm sạch sáng như đèn.

LSH
Thiền Viện Nhấn Hòa

P. O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642

Cung Chúc Tân Xuân

Chúng con bạn đạo bốn phương,
Mừng Xuân Kỷ Ty hương về Thầy Cha.
Một năm sức khỏe dồi dào,
Đất đều sinh chúng bước vào Trường Nguồn

Kỷ Ty
1989

I. CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT CỦA THẦY.

Sau hai tuần lễ nghỉ ngơi và sinh hoạt với tu sinh và các bạn đạo tại Thiên Viện Hai Không, Đức Thầy đã đến San Jose ngày 8-12-88 để sinh hoạt với các bạn đạo tại đây trong ba ngày, từ ngày thứ bảy 10-12-88 đến ngày thứ hai 12-12-88, tại T/Đ Tân Nguyệt, T/Đ Lý Vĩnh, T/Đ anh chị Võ Thanh Vân. Thầy đã rời San Jose ngày 13-12-88 trong niềm thương nhớ, lưu luyến của các bạn đạo tại đây. Xin các bạn đạo xem bài phóng sự về ba ngày sinh hoạt của Thầy tại San Jose do anh Nguyễn Minh Triều, Hội Trưởng HAHVV Bắc California tường thuật trong số báo này.

II. THÔNG BÁO VỀ SINH HOẠT THIỀN CHUNG NHÂN DỊP TẾT KỶ TỶ TẠI T/V VĨ KIÊN.

Nhân dịp Tết Kỷ Tỵ sắp đến, Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ kính mời các bạn đạo tham dự hai ngày sinh hoạt thiền chung tại T/V Vĩ Kiên vào ngày thứ bảy 4-2-1989 và ngày chủ nhật 5-2-1989, nhằm ngày 29 và 30 Tết. Chương trình sẽ gồm ba buổi thiền chung vào mỗi ngày, và sẽ chấm dứt vào trưa chủ nhật 5-2-89. Các bạn đạo muốn tham dự, xin liên lạc về Hội để tiện lo việc ẩm thực. Các bạn đạo cần phương tiện chuyên chở, xin tập trung lúc 7 giờ sáng ngày thứ bảy 4-2-89 tại nhà in Vô Vi.

Địa chỉ nhà in Vô Vi:
14869 Dillow St.
Westminster, CA 92683
(714) 891-0889.

Điện thoại liên lạc:
Anh Toán (714) 554-5648

Anh Khoa (714) 891-6761

Kể từ nay, Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ sẽ tổ chức mỗi tháng một lần những buổi sinh hoạt thiền chung tại Thiên Viện Vĩ Kiên vào ngày thứ bảy và chủ nhật của mỗi đầu tháng. Do đó, nhà thờ Stanton sẽ đóng cửa vào tuần lễ đầu của mỗi tháng, để các bạn đạo có dịp lên Thiên Viện, cùng nhau chung thiền trong không khí vô cùng thanh nhẹ tại đây. Thầy vẫn thường nhắc nhở chúng ta nên thường xuyên lên Thiên Viện, nếu hoàn cảnh cho phép, vì đây là một môi trường tu học rất quý, mà Thầy đã chứng tâm và luôn luôn hướng về, ban ân phước cho những ai quyết chí tu học.

III. SINH HOẠT CỦA CÁC BẠN ĐẠO TRONG BA NGÀY SỐNG CHUNG HÒA BÌNH.

Nói chung, các bạn đạo khắp nơi trên thế giới đã cùng nhau quy tụ lại thành từng nhóm tùy theo địa phương, vì đây cũng là một Đại Hội Vô Vi địa phương như lời Thầy đã nói, để cùng thanh tịnh thiền chung, cùng hướng tâm đến Đấng Cha Lành trong một niềm tin quyết tâm, dũng chí dần bước trên con đường trở về Nguồn Cội. Sau đây là phần tường thuật sơ lược sinh hoạt tại vài nơi của các bạn đạo trong ba ngày SỐNG CHUNG HÒA BÌNH nhân dịp đầu năm dương lịch 1989.

Tại T/V Vĩ Kiên có khoảng 60 bạn đạo tham dự ba ngày SỐNG CHUNG HÒA BÌNH. Xin các bạn đạo xem bài phóng sự về những buổi sinh hoạt này tại đây, được tường thuật trong LTVV kỳ này.

Ngoài ra tại các T/V Nhấn Hòa và Hai Không

cũng có những buổi sinh hoạt tương tự. Riêng tại T/V Hai Không, vì đường xá xa xôi lại thêm vào mùa đông, đường đi khó khăn không tiện cho những bác lớn tuổi hoặc những người yếu sức khỏe, nên chỉ có ba người lãnh "sứ mệnh", mang ba cuốn băng Xuân của Thầy lên T/V Hai Không và cùng thiền chung với các tu sinh tại đây.

Các bạn đạo tại San Jose thì tập trung tại Thiên Đường anh chị Võ Thanh Vân, với khoảng 60 bạn đạo tham dự, và mọi người đã cùng ở lại sinh hoạt thiền chung ba ngày trong tinh thần hòa đồng, cởi mở với sự phát tâm của anh chị Võ Thanh Vân.

Tại Dallas, các bạn đạo quy tụ về Thiên Đường Song Bình khoảng 40 người, cùng ở lại sinh hoạt thiền chung ba ngày trong niềm thương yêu thấm thiết của các bạn đạo tại đây.

Tại Houston thì có khoảng 60 bạn đạo cùng hội họp tại Thiên Đường Tứ Thông (T/D này sẽ được Thầy khánh thành trong nay mai), cùng sống chung ba ngày HOÀ BÌNH thật vui tươi, thấm đượm tình huynh đệ, tử muội một nhà.

Tại Washington D.C. có khoảng hơn 10 bạn đạo đã cùng quy tụ về nhà anh chị Nguyễn Thanh Bá, cùng thanh tịnh thiền chung với một giờ giấc sinh hoạt rất quý báu. Tuyệt đối không có ai ra khỏi nhà trong suốt ba ngày SỐNG CHUNG HÒA BÌNH để giữ được thanh tịnh tối đa. Sau khi tham dự ba ngày thiền chung này, các bạn đạo đều cảm nhận được một sự thanh nhẹ vô cùng vì trong ba ngày này, mọi người đã trút bỏ được những âu lo, phiền toái trong cuộc sống. Tất cả mọi người đều cầu mong sẽ thường xuyên có những dịp sinh hoạt thiền chung vô cùng quý báu này, để giúp cho tâm thân vui bớt những mệt nhọc, những loạn động, những khắc

khỏi trong cuộc sống, nhờ đó tinh thần được thoải mái hơn, giúp cho việc tu học được tiến bộ khá quan hơn.

IV. ĐẠI HỘI VÔ VI 1989.

Nhân chuyến viếng thăm ban đạo vùng Bắc California, Đức Thầy đã cho phép ban đạo tại đây tổ chức Đại Hội Vô Vi kỳ tám, năm 1989, lấy tên là Đại Hội Long Vân, địa điểm tổ chức là Thiên Viện Hai Không.

Đức Thầy đã chỉ dẫn địa điểm làm khán đài, vườn trẻ và công ra vào. Thầy đã nhờ anh Bích vẽ mẫu cổng Thiên Viện và mẫu tịnh cốc cho tu sinh và ban đạo tại Thiên Viện.

Để khuyến khích, Thầy tặng cho Ban Tổ Chức Đại Hội một ngàn mỹ kim, và anh Nguyễn Cao Thuấn đóng góp vào quỹ Đại Hội hai ngàn mỹ kim.

Thầy cho biết Thầy là người nghèo nhất, nhưng lúc nào Thầy cũng sẵn sàng đóng góp và nhắc nhở mọi người về sự hy sinh, dấn thân và đạo đức.

Ban Tổ Chức Đại Hội trân trọng kính mời bạn đạo khắp nơi trên thế giới tham dự và phát tâm đóng góp vào việc tổ chức xây dựng, để Đại Hội 1989 được thành công tốt đẹp.

Mọi đóng góp về việc tổ chức Đại Hội, xin liên lạc về địa chỉ sau đây:

Vo Vi Friendship Association of Northern California
P.O. Box 21516
San Jose, CA 95151

Những chi tiết về việc tổ chức Đại Hội sẽ được lần lượt loan báo trên Lá Thư Vô Vi.

V. THÔNG BÁO VỀ GIỜ GIÁC THIỀN.

Trong thời gian ghé thăm Thiên Viện Hai Không vào tháng 12 vừa qua, Thầy đã cho biết về giờ giấc thiền mới. Kể từ nay, tất cả các tu sinh và các bạn đạo, không phân biệt cũ hay mới, **tuyệt đối không nên thiền từ 3 giờ**

chiều đến 9 giờ tối. Vì trong khoảng thời gian này có nhiều trục khí, dễ gây hậu quả nguy hại cho hành giả. Xin tất cả các tu sinh và các bạn đạo lưu tâm về điều này.

Ngoài ra, Thầy cũng khuyên các tu sinh và các bạn đạo nên xem băng giảng video của Thầy khoảng một tiếng đồng hồ sau bữa cơm tối.

Những lời khuyên trên đây của Thầy đã thể hiện sự lưu tâm tha thiết của Thầy trong vấn đề tu học của các bạn đạo. Kính xin các bạn đạo nên đặc biệt lưu ý đến.

VI. THÔNG BÁO VỀ LÁ THƯ VÔ VI.

Để thuận tiện với sinh hoạt của bạn đạo địa phương, kể từ nay, Lá Thư Vô Vi sẽ phát hành vào ngày 15 mỗi tháng. Ban Biên Tập LTVV xin cáo lỗi cùng các bạn đạo về sự thay đổi này. Chúng tôi ước mong được đón nhận những hình ảnh, bài vở, thơ văn của các bạn đạo từ khắp nơi trên thế giới, có tính cách hướng về đạo pháp, trao đổi tu học trong tinh thần xây dựng, hòa ái, tương thân, để Lá Thư Vô Vi càng ngày càng phong phú hơn về hình thức lẫn nội dung.

Hình bìa của LTVV kỳ này do anh Trần Mạnh Ái, một bạn đạo tại San Jose, trình bày. Còn hình vẽ do họa sĩ Thái Bá vẽ tặng cho LTVV. Ban Biên Tập LTVV xin chân thành cảm tạ sự đóng góp trên của hai anh. Ước mong hai anh sẽ tiếp tục gửi về những sáng tác vô cùng phong phú của hai anh.

VII. T/Đ CULVER CITY THAY ĐỔI GIỜ THIÊN.

Theo như lời khuyên mới đây của Thầy về việc không được thiên từ 3 giờ chiều đến 9 giờ tối, nên anh Nguyễn Hoàng Long, chủ T/Đ Culver City, xin thông báo đến các bạn đạo quanh vùng, kể từ tháng 1, T/Đ Culver City sẽ thiên từ 12 giờ trưa (thay vì 3 giờ chiều như trước đây).

VIII. ĐỊA LÝ BÁT TRẠCH.

Gần đây có nhiều bạn đạo hỏi Thầy về việc coi hướng nhà, nên chị Bê có gửi về LTVV một bản Địa Lý Bát Trạch, ấn định mạng theo bát quái, có thể theo đó để xem hướng nhà thích hợp với mạng của mình. Xin đăng bản Địa Lý Bát Trạch trong LTVV kỳ này để các bạn đạo tham khảo.

IX. VẤN ĐỀ VĂNG LAI TẠI T/V VĨ KIÊN.

Để thuận tiện cho việc liên lạc, kể từ nay, các bạn đạo muốn lên văng lai dài hạn tại T/V Vĩ Kiên xin liên lạc về Hội trước một tuần để điền mẫu đơn xin văng lai, và xin theo đúng nội quy của Thiên Viện, để tạo một sinh khí hòa đồng, thuận tiện cho việc tu học, phát triển về tâm linh.

Chi phí ẩm thực là 5 mỹ kim một ngày, và xin các bạn đạo tự túc mang theo những vật dụng cần thiết cá nhân, như túi ngủ, quần áo ấm...

Mọi chi tiết, xin liên lạc về các số điện thoại sau đây:

- * Anh Toán (714) 554-5648
- * Anh Ánh (714) 539-9433
- * Anh Khoa (714) 891-6761
- * T/V Vĩ Kiên (714) 338-6691

X. BĂNG VIDEO & CASSETTE.

***BĂNG VIDEO:** Thầy giảng tại T/Đ Lý Vĩnh ngày 11 tháng 12 năm 1988 (1 cuốn).

***BĂNG CASSETT:** Thầy giảng tại T/Đ Lý Vĩnh ngày 11-12-88 (1 cuốn).

Ngoài ra còn ba cuốn băng XUÂN I, XUÂN II, XUÂN III mà Thầy đã giảng cho ba ngày đầu năm dương lịch 1989. Đây là ba cuốn băng rất quý báu, xin các bạn đạo liên lạc với các Thiên Đường địa phương để có ba cuốn băng này. Riêng tại những nơi không có Thiên Đường, nếu các bạn đạo cần những

cuốn băng trên, xin liên lạc về Hội.

Xin nhắc lại với các bạn đạo, ngoài cuốn băng ngâm thơ "Đạo Tâm", còn có cuốn băng ngâm thơ mới "Tâm Linh và Vũ Trụ" gồm những bài thơ của Thầy, do cô Lê Ba điển ngâm. giá ủng hộ là ba mỹ kim. Đây là những cuốn băng không thể thiếu trong gia đình các bạn đạo Vô Vi.

Các bạn đạo cần những cuốn băng trên, xin liên lạc về Hội.

(Kính dâng tặng Thầy
đã ban cho chúng con
mùa Xuân trong tâm thức)

Đầu năm chúc tết Thiên Đường,
Chúc cho huynh tử yêu thương chan hòa.
Tự mình dẹp bỏ cái ta,
Quay về nội thức tìm Cha của mình.
Càng tu càng tiến càng mình,
Thương yêu đoàn kết đẹp tình Thầy Cha.
Tránh xa động loạn ta bà,
Dấn thân vì đạo vị tha giúp đời.
Thầy Cha nhắn nhủ chớ lời,
Tự mình tu sửa độ đời mai sau.
Thế gian lẫn lộn vàng thau,
Thầy truyền pháp quý ta mau thực hành.
Đệ huynh tử muội em anh,
Cùng là một gốc, một nhánh mà ra.
Cùng chung Cha Mẹ một nhà,
Đừng nên phân biệt là ta khác người.
Gặp nhau cởi mở vui cười,
Từ quang tỏa rộng mọi người thương nhau.
Chung nhau bắc một nhịp cầu,
Hướng về Nguồn Cội xây lâu Thượng Ngươn./.

Hạnh Lưu
Dallas, Texas

Xuân về trong sóng sắc,
Đường lấm tấm gấm vàng,
Muôn chim hót âm vang,
Cỏ cây lên nhựa sống,
Đón mừng Chúa Xuân sang.

Thiên địa giao hòa,
Vạn sinh khởi sắc,
Gió Xuân lướt mơn man,
Trời xanh lơ trong vắt,
Tâm đẹp ý Xuân sang.

Nhìn mây trắng bay bay,
Pha ánh hồng biêng biếc tím,
Vàng xanh chầm phá vẩn xoay,
Ông Tạo sao bức vẽ tuyệt vời!
Để hồn này chợt tỉnh, lại chợt say...

Trăm khóm hồng nhung thơm ngát,
Vạn mai vàng khoe cánh hoa tươi,
Thêm hồng đào đồng nở rộ,
Nghìn hoa kẻ nét trang đài,
Hoa biệt ly tím tím đáng thiết tha...

Xuân về dâng ý sống,
Cây hé nụ tươi màu,
Chan hòa trong tiếng hát hoan ca,
Mãi sống dâng tràn từ lòng đất,
Trong thanh quang âm áp mùa Xuân,
Nhìn đất trời, vui trong tâm thức,
Và lắng nghe đầu dây...
Niềm thương yêu tuyệt vời,
Xin gửi theo vũ trụ bao la...

Kim Hương
San Francisco
Xuân Kỷ Tỵ

Xuân I

Thưa các bạn,

Hôm nay là ngày vui xuân của tất cả bạn đạo địa phương khắp năm châu đã về đây tụ họp cả một phương thức cảm khẩu, nghe băng, tham thiền, nhập định. Trong ba ngày đầu năm, tuy rằng vắng mặt của chính tôi, nhưng âm thanh của tôi vẫn đến với các bạn trong tình thương âu yếm của một người bạn đạo đã nhiều năm hành nguyện đóng góp, đồng hành cùng các bạn bất cứ góc trời nào, hướng về con đường giải thoát, đi sâu vào con đường phá mê, phá chấp, để tâm tư của chúng ta được vui đi tất cả các sự phiền não, sai quấy trong một năm đã tom góp của chợ đời. Tình người đen bạc, phản trắc đủ lối, tâm thức bất an, chính nó đã phá hoại người khác và phá hoại chính nó. Nhưng ngày hôm nay ăn năn để trở về với sự chơn giác, mới thấy rõ giá trị của sự tha thứ và thương yêu, mới thấy rõ giá trị của sự thanh tịnh và sáng suốt.

Cho nên ngày hôm nay, chúng ta bằng lòng cảm khẩu để nghe hơi thở của chính mình; nghe lại nguyên khí của tất cả càn khôn vũ trụ; nghe lại những gì chúng ta đã làm sai và sửa sai. Chúng ta đã thọ cái pháp, đường đi rất rõ rệt, hành không bao nhiêu, nghe được một chút sáng đã đâm ra muốn làm Thầy tại trần, sửa đầu này, sửa đầu nọ, gia tăng thứ này một chút, gia tăng thứ kia một chút, mà không hiểu rằng pháp này là pháp gì? Pháp này là thật sự khứ trực lưu thanh, giải tỏa tất cả những sự tăm tối trong nội thức của chính mình để trở về với sự thanh nhẹ. Chúng ta đã từng nghe : nhẹ làm Trời, nặng làm đất. Thì sự tranh chấp là gì? Là nặng. Sự phiền muộn là gì? Là nặng. Còn cái tha thứ, thương yêu là nhẹ, từ bi, cứu độ. Chúng ta đã biết rằng của

Trời, phải trả lại Trời. Có ai ôm được cái gì đâu, kể cả thế lực. Tâm tư của các bạn, nhiều người đã có thế lực từ bên nhà, ôm ra đây để làm gì? Hưởng được ư? Chỉ đau khổ, dần vật tâm thức các bạn không bao giờ phát triển được.

Cho nên, ngày hôm nay, chúng ta trong cuối năm của một năm, chúng ta phải ý thức, trút bỏ tất cả những chuyện gì quá khứ; không có dự định gì cho tương lai nữa, vì chúng ta đã làm động loạn thần kinh khối óc quá nhiều!

Ngày hôm nay, chúng ta giữ thanh tịnh ở ngày nay, giây phút này huynh đệ, tỉ muội thương yêu, tha thứ lẫn nhau, ngồi lại, cảm mềm, nhìn vào trong thấy rõ sự sai lầm của mình để tự ăn năn, hối cải, sửa tâm, sửa tánh, để hướng thượng, chuẩn bị cho năm mới.

Năm mới sẽ đến, năm mới sẽ nhiều sự dồn dập hơn, nhiều sự thử thách hơn, vì trên hành trình tu học trở về Nguồn Cội, tất cả đều phải bị thử thách! Chúng ta phải học nhịn nhục! Chúng ta đã có cái pháp để tự mình xây dựng đức nhịn nhục trong chu trình tiến hóa.

Rồi lần lần một truyền hai, hai truyền ba, ba truyền bốn trong nhịn nhục, thanh quang của các bạn càng ngày càng dồi dào, cởi mở, hướng thượng, phiền não, sai quấy vui đi, thì tâm thức các bạn mới cố gắng thực chất thật thà của chính bạn đối với bạn đạo và bạn đạo. Chừng đó, các bạn mới hưởng được một phần thiệt tình người và tình người. Tất cả những người tu Vô Vi trên thế giới đều là phát tâm, chớ không có một ai ràng buộc nó, hay là bày biểu nó, do sự phát tâm. Phát tâm vô tu, vô thiên, rồi khai thác lấy mình, rồi đóng góp thành cái hội hè, cho nên anh em

gặp nhau, để chi? Để nhìn nhau thử thành quả anh em tôi đã đến đâu, thành quả của chị em tôi đã đến đâu?. Tôi nhìn đó mà tôi học. Tôi nhìn cái gương lành đó mà tôi sửa, nhìn cái gương lành đó để tôi chùi lại cái gương của tôi để tôi tiến. Tôi tiến, tôi cảm nhận được tôi tiến. Tôi tiến, tôi cảm nhận được thực chất của chính tôi. Tôi là ai tại trần? Chính các bạn tới ngày hôm nay, tranh chấp biết bao nhiêu từ đời lẫn đạo, từ gia cang tới địa vị của các bạn, các bạn cũng chưa biết bạn là ai? Bạn lấy cái tâm phàm đó mà lý luận với thế gian mà thôi! Chớ còn thực chất, tên của các bạn không hiểu, và mặt các bạn không nhìn rõ tận gương mặt, nhìn sâu tâm thức của các bạn, các bạn chưa nhìn được, chưa hiểu được.

Cho nên, ngày hôm nay, chúng ta có cái Hội để chi? Để tìm đường chung sức để đào sâu. Những gì ta sẵn có trong tâm thức của chúng ta đem ra xử dụng như tôi đã thường nói hạt kim cương bất hoại trong tâm thức của các bạn, các bạn phải tự đào mới có, chớ đừng có nói, tôi nhờ, nhờ Tiên, nhờ Thánh, nhờ Thần, nhờ Phật, cái đó là không có! Các bạn có trình độ, các bạn tiến tới đó thì tự nhiên các bạn được nhờ. Các bạn thấy rõ rồi, các bạn ra đây với hai bàn tay trắng. Các bạn tới xứ Úc, các bạn tới xứ Mỹ, các bạn tới xứ Pháp, các xứ trên thế giới, mặt đất này, bất cứ quốc gia nào bạn bước chân tới, đều có người giúp đỡ bạn. Thì cái nguyên lý của phần hồn cũng vậy! Các bạn lo tu, các bạn có pháp, các bạn nắm được pháp rồi, các bạn tu, các bạn tiến lên trên, thì đương nhiên có người hỗ trợ cho bạn.

Tại sao các bạn tu còn tham lam, còn cầu nguyện, còn xin! Biết bao nhiêu kinh sách, đọc có một câu dặn các bạn NHÌN NHƯC. Các bạn ôm tràng giang đại hải, ngày đọc, đêm đọc, mà rốt cuộc chẳng hiểu cái gì hết! Mà ngày hôm nay, may thay và lành thay! Chúng ta đã có cái pháp, tự tu, tự giải, tự mở,

tự tiến. Chúng ta cảm thức được, những giây phút thiêng liêng, chúng ta đã lãnh hội được. Mắt ta nhắm, tai ta nghe, tâm ta thức, triền miên sống trong sự thanh nhẹ, đó là sức sống vô cùng cõi mở và tiến triển. Sức sống đó là một sức sống không bao giờ bị diệt nếu con người lập lại quân bình và trở về với sự thanh tịnh và sáng suốt.

Tuy tôi xa các bạn, nhưng mà hàng tuần, hàng ngày, hàng giờ, tôi cảm thấy tôi gần các bạn rất nhiều, luôn luôn bàn bạc với các bạn chiều sâu của tâm đạo. Âm thanh tôi luôn luôn truyền cảm đến các bạn, và chính các bạn tự thức bạn là tôi; bạn hằng sống với tôi, chúng ta đồng hành, chúng ta tay nắm tay để vượt qua những cơn khổ nạn. Có những giây phút không giải quyết được, tôi cũng ở đó rồi chúng ta lại giải quyết được, vượt được. Tại sao chúng ta không tiếp tục xây dựng đưng chí để cống hiến cho mọi nơi, mọi giới trong thực hành và không có vá vúi ở bên ngoài nữa. Cho nên, những gì tôi đã thuyết giảng cùng các bạn là tôi đã hành, tôi đã thử, tôi đã đi, tôi đã sống, tôi đã rơi lụy, tôi đã khổ, tôi đã thường thức tất cả những mùi vị đó. Trình bày với các bạn để các bạn thấy rằng con đường đó, các bạn không bao giờ tránh khỏi. Rớt cuộc rồi các bạn cũng đi tới giây phút lâm ly, đau đớn đó, ăn năn hối cải và tự sửa, rồi các bạn mới từ bỏ những cái lý vá vúi, những lý Phật để dè dàu thiên hạ. Nhưng mà chính các bạn tu gõ nghiệp tâm, tháo gỡ nghiệp tâm, các bạn sẽ là Phật, mà các bạn không hiểu, chỉ lấy lý của Phật mà dè dàu thiên hạ, gạt mình không hay, chìm đắm không biết, sân si đầy đầy.

Cho nên, chúng ta hiểu rồi, chúng ta phải làm, làm mới có, hành mới đạt. Dù chúng ta nói xuất ngôn thua ông Phật. Nhưng mà lời thật là Phật, còn mượn lời mà nói là giả, không có trúng. Cho nên, các bạn phải hiểu trong thực hành rồi các bạn sẽ đạt, mà đạt rồi thì thật sự các bạn dâng hoa lên Trời, vì sự cố gắng của

các bạn, sự thật thà khai triển tâm thức của các bạn trụ thành những màu sắc lộng lẫy, thanh sạch, nhứt trần bất nhiễm, không khác gì hoa sen.

Một năm dài chúng ta đã qua, một năm dài chúng ta đã nếm biết bao nhiêu bài học lở dở, những lời hứa của chúng ta cũng không ít, nhưng mà đã làm được bao nhiêu? Nghe tới **DẪN THÂN, HY SINH, ĐẠO ĐỨC** thì muốn, muốn làm, mà phải biết làm cách mạng của tâm linh. **Sửa mình trước hết, nghiêm chỉnh chấp hành, thực thi đúng đường lối, không có đổ thừa lý này, lý nọ mà chậm trễ, tuổi tác nó đâu có chờ đợi!** Rồi tới cơn hoành hành của tuổi tác, của thể xác, chúng ta yếu đi chớ đâu có khả năng chống trả. Mà nếu chúng ta xây dựng ngay bây giờ để hiểu hành trình đang học, và đang tiến, phải học, phải tiến, phải làm bài, phải vay trả, phải tận hưởng cái hạnh phúc của cả càn khôn vũ trụ.

Cho nên, một năm qua, các bạn đã tận hưởng rất nhiều thanh tịnh, không thấy thôi. Hưởng rất nhiều, và những vị thiêng liêng, những vị thật sự sáng suốt thường độ các bạn luôn luôn, không bao giờ bỏ các bạn, chỉ chờ trình độ tiến hóa của các bạn để các bạn được hưởng rõ rệt hơn. Các bạn thấy ánh nắng của mặt trời, ánh sáng của mặt trăng, các bạn đến thì thấy nó chiếu đều toàn thân các bạn, mà các bạn núp ở trong bóng thì làm sao các bạn có được cái ánh sáng chiếu vào tâm can các bạn. Cho nên tôi đã nói rồi, con người duy nhất không có ai chế ra các bạn được. Cho nên, một năm các bạn đã mang cái xác này để chịu đựng, để học hỏi, để dự thi. Ngày hôm nay bằng lòng trở về đây chung hợp với nhau để cùng nhau xây dựng một điểm thanh tịnh và sáng suốt, bằng lòng cấm khẩu nghe âm thanh tôi trong đường lối thực hành và phân giải cho các bạn. Chính các bạn là tôi, chúng ta đã đi, chúng ta đã tháo và chúng ta sẽ tiếp

tục tháo gỡ. Phải tìm hiểu ta là ai? Thực chất ta là gì? **Phần tối thượng của tâm linh chúng ta nằm ở đâu? Toàn năng, toàn cơ thể của các bạn, phần tối thượng là tha thứ và thương yêu.** Mà các bạn biết tha thứ và thương yêu, vui biết là bao nhiêu!

Hôm nay lễ buổi đầu tiên các bạn nhìn nhau bằng tâm thức. Nhắm mắt, nhưng mà tâm hiểu quá khứ vị lai của chính mình và nhìn bạn bè ở xung quanh là một. Một khuôn khổ của Thượng Đế đã an bài cho xuống thế gian để học nhắm mắt tham thiên, tâm cảm thấy sung sướng trên đường trên đường về Nguồn Cội. Chúng ta thấy phải đi, đi trong dững mãnh và đi trong thanh nhẹ, không phải đi trong sự ồn ào tranh chấp, mà chúng ta đi trong sự buông bỏ và thanh nhẹ trong giây phút tham thiên, nhập định, là các bạn được đi về Hư Không Đại Định. Buông bỏ các bạn mới trở về Hư Không Đại Định. Trong không mà có, cái cảnh đời đời bất diệt ở Bên Trên sáng đẹp vô cùng và trật tự vô cùng. Các bạn nhìn lại cái xác của các bạn phải trật tự không? Nếu cái xác của các bạn không có trật tự thì các bạn không có đem cái xác này đến đây để dự Đại Hội mỗi năm, Đại Hội của địa phương. Mỗi năm, anh em về đây chung hợp mà đang ngự trong cái xá vệ quốc này, cái xác này. Xá là căn nhà, vệ là nó bảo vệ cái phần hồn trong đó nó cũng như một cái tiểu thiên địa, một quốc gia, có tả, có hữu, có trên, có dưới, có cơ quan làm việc đầy đủ, tinh vi vô cùng, vũ trụ có gì, nó có nấy. Nhưng mà nào ai đã thấy! Không hiểu! Cho nên, ngày hôm nay, chúng ta có cái pháp hành để hiểu, để thấy, để thấy rộng, càng ngày càng rộng hơn, nhờ gì? Nhờ pháp soi hồn. Các bạn không thấy ánh sáng, nhưng mà các bạn thấy nó có chiều rộng rồi, nhắm mắt mà thấy rộng rồi, rồi sẽ đi tới chỗ sáng nữa. Càng ngày nó càng thay đổi, từ kiến thức này tới kiến thức nọ. Từ hoàn cảnh này tới hoàn cảnh nọ, chúng ta đã tiến và đang tiến. Vui thay và lành thay, anh

em lại có ngày họp chung sống hòa bình. Các bạn không cần phải cầu nguyện sự hòa bình. Bằng lòng sống hòa bình là nó sẽ có hòa bình. Con người là quan trọng nhất trên mặt đất này, mà không hiểu được cái điều này là chỉ làm sai mà thôi. Cầu nguyện, cầu nguyện, nhưng mà tâm tôi không hành hòa bình, làm sao có hòa bình?

Ngày hôm nay các bạn về đây là hành hòa bình, trở về với hòa bình, xử dụng nguyên lý của hòa bình là THA THỨ và THƯƠNG YÊU. Huynh đệ tử mọi phóng từ quang cho nhau hướng thượng, ôm lấy nhau trong một bầu không khí vũ trụ trật tự, chung sống hòa bình trong giây phút thiêng liêng. Cho nên, chúng ta đã và đang học, học sự thanh tịnh. **Càng thanh tịnh, càng giải quyết được bất cứ đại sự hay là tiểu sự. Đại sự chúng ta gom biến nó thành nhỏ, việc nhỏ chúng ta biến nó thành không**, là phải hành, phải ở trong đó mới được. Bây giờ các bạn thấy tranh chấp hơn thua thì nó được cái gì? Thì ta buông bỏ nó để được thanh nhẹ, rồi sau thanh nhẹ, các bạn được gì? Được hưởng tâm thức đời sáng lạn, hạnh phúc đó bạn!. Chúng ta có hạnh phúc mới có tất cả những ngọn ngành khoa học đã xây dựng, đã cho chúng ta phương tiện để học ĐẠO, chung sống hòa bình qua cuốn băng cassette. Âm thanh tôi vẫn sống động đến các bạn, âm thanh tôi vẫn triền miên, bâng bạc cùng các bạn, huynh đệ tử mọi là một, đồng hành, đồng tiến, thương yêu thật sự. Có ai quý hơn là xác, có ai có gì trên thế gian này quý hơn là xác các bạn đang có. Cái xác vi diệu vô cùng, độc lập rõ ràng, và các bạn có tự do tín ngưỡng để khai triển tâm linh các bạn.

Một năm dài, một năm qua, chúng ta đã nếm, đã hành, đã thấy rõ hành động sai của chính mình, không khác gì một con người đang ngồi trên sòng bạc đánh một năm trời, mà chỉ có đánh trật, thua hết, có nhiều người thậm chí

thua cả tâm linh, thua cả thể xác mà ngày hôm nay các bạn được cái pháp này, các bạn gỡ gạc được một phần, biết tâm linh, biết nói đạo, biết giá trị của sự thương yêu, biết khả năng, vị trí của chính mình, vị trí của con người đã sống trong vũ trụ này, chớ không phải sống ở trong cái chỗ eo hẹp. Khi mà các bạn ý thức được các bạn là con người, của vũ trụ này thì các bạn sẽ làm cái gì? Làm chuyện vĩ đại hơn là chuyện giải thoát của chính bạn. Bạn giải thoát được bạn rồi mới thật sự ảnh hưởng đến người khác. Chúng ta có một thể xác tinh vi ở thế gian, không có thể chế chúng ta ra được. Vậy chớ chúng ta từ đâu đến? Cấu trúc từ đâu? Từ siêu nhiên, qua một sự văn minh tinh vi, hình thành tại thế gian, biết lý luận, biết tranh chấp, biết cởi mở, biết thăng hoa, biết tự ổn định. Thế gian không có một ai có thể chế các bạn ra được. Cho nên, ngày hôm nay chúng ta cần gì? Cần sự thanh tịnh, sự thanh tịnh là điều cần thiết. Đầu năm tới cuối năm, các bạn đã thấy rồi, bây giờ phải buông bỏ tất cả những sự mệt nhọc ở trong tâm, trở về với thanh nhẹ. Bao nhiêu tỉ người trên thế giới không có dịp thực hành cái pháp khử trừ, lưu thanh, mà chúng ta đã có. Bao nhiêu tỉ người ở thế giới không thực hành được cái chơn phẩm tha thứ và thương yêu ngày nay chúng ta xử dụng. Bao nhiêu người trên thế giới chưa thấy rõ vị trí của chính họ. Ngày nay, chúng ta thấy vị trí của chúng ta có sự hiện diện trên mặt đất này là để đem TÌNH THƯƠNG và ĐẠO ĐỨC để phổ hóa trong quần sanh.

Cho nên, con người Vô Vi thiết thời, các bạn từ xa đến đây phải bỏ lộ phí, phải mất thời giờ mới đi đến nơi hứa hẹn, cấm khẩu, thanh tịnh, đó là các bạn tập cái gì? Tập bản chất hy sinh, không phải sống vì tiền, sống vì tâm linh. Cho nên, ngày hôm nay các bạn mới khao khát, đã đi đường xa, nhưng không mệt. Tôi vui, tôi vui vẻ, sẽ gặp anh em tôi. Tôi vui, tôi vui để tôi hưởng thanh quang của Đấng Cha

Trời mà nơi đó, tại sao nó cũng là mặt đất, mà nơi đó có thanh quang, còn nơi khác không có thanh quang? Nơi đó tôi có nhiều anh em tỉ muội tôi đã sửa tâm, sửa tánh để mở rộng đường khai tâm, mở trí ra để đón nhận thanh quang của Đấng Cha Trời. Nơi nào mà có huynh đệ tỉ muội của chúng tôi đến, thì nơi đó sẽ có sự quang chiếu thanh quang của Thượng Đế. Tôi đến đây, tôi cảm khẩu, nhịn nhục, niệm Phật để chứa đựng sự quý báu thanh nhẹ đó. Sau khi tôi đạt được sự thanh nhẹ rồi, tôi sẽ nói lại cho những người đau khổ biết được chính mình đã làm khổ mình mà thôi! Và chính mình có đầy đủ khả năng để xây dựng hạnh phúc cho chính mình.

Cho nên, giây phút thiêng liêng này, các bạn đang sống trong một biển yêu thanh tịnh, tháo gỡ những gì ô trược trong nội tâm các bạn và giữ lấy một hòn ngọc, một ánh quang tươi đẹp dâng Trời, trong cái ý lành thanh sạch và không tạo bất cứ những chuyện gì ô trược, khích động trong nội tâm chúng ta. Một năm mới có một lần, có ba ngày vui chung hợp để tự thanh lọc và tận hưởng cái pháp thủy của vũ trụ, mở đường cho tâm linh tiến hóa. Tâm của các bạn hướng thượng, trung tim các bạn hòa đồng với chấn động của vũ trụ. Mắt các bạn nhắm, nhưng mà kỳ thật các bạn đang làm việc. Làm việc cho vũ trụ càng ngày càng bùng sáng lên, vũ trụ càng ngày càng thanh nhẹ, chấn động càng ngày càng hòa ái, tương thân với lại một nguyên khí của vũ trụ, tiến về con đường thượng ngươn thánh đức, thật sự xây dựng cho nhân quần cảm thức đời sống trong lẽ sống trong ba cõi. Sự thanh tịnh của các bạn không phải để ở mặt đất thôi, nhưng mà ba cõi đều được nhờ hưởng. Luồng thanh khí của vũ trụ cũng do chúng ta đóng góp, vạn linh đóng góp. Nếu vạn linh không hướng thượng khai triển, thì cái nơi, các bạn đang ngự đây nó sẽ oi bức và bức bối vô cùng. Mà mọi người hướng thượng rồi thì thấy tất cả là tạm bợ, thì thổ và giúp đỡ cho tâm linh tiến

hóa, thì giây phút tham thiền này chúng ta ổn định, ổn định trong ổn định là sẽ nhập định triền miên trong sự thanh nhẹ, vui đi những gì trong một năm đã theo đuổi chúng ta, xô đuổi chúng ta, vật lộn với chúng ta, trong cái giây phút này không có nữa, thông cảm, hòa mình và cởi mở. Sự học hỏi trong thanh tịnh, không ngừng nghỉ."

Cho nên, thế gian đã lắm! Thấy Ông Phật ngồi một đống làm biếng, không làm gì, thấy Ông Trời họ thờ trên bàn không làm gì. Không! Những vị đó làm việc hết mình, tận tâm xây dựng, chúng ta mới thành hình tại mặt đất. Thậm chí cảm thức trí óc của chúng ta chậm tiến, ngày hôm nay mới phát triển về Phật chất, để vật chất phát triển, rồi tâm linh nhìn sự phát triển của vật chất mà hổ thẹn lo tu. Ngày hôm nay, chúng ta đã có cassette rất nhỏ thu âm thính được, mà tâm của chúng ta lớn hơn cassette, có trước cassette biết bao nhiêu tỉ năm, mà không nghe được những âm thính thanh nhẹ Bên Trên, không hiểu được hành động của chính mình, tại sao? Thừa, tại vì thiếu thanh tịnh, hứa tu mà hành ít. **Tu là phải hành, cố gắng hành, đừng có chán. Trong lúc chán là trong lúc thử thách và đưa bạn bước lên một bước nữa. Nhưng mà tới đó chán, thì nó lùi, tiến một bước, lùi ba bước là vậy.**

Hàng tuần, các bạn gặp nhau, hàng năm các bạn gặp nhau, các bạn cũng tự cảm thức tôi đã lùi, tôi thấy chậm, nhưng mà biết được còn hơn khôn. Biết được tôi đã lùi, thì tôi biết được kỹ thuật, tôi nắm tôi sửa và tôi quyết chí xây dựng ý chí thăng hoa của tôi, không lùi bước nữa trước bất cứ hoàn cảnh nào. Một năm tôi đã qua, và rồi đây tôi sẽ bước tới nữa, rồi tôi sẽ sống trong một ngày, một giờ, một giây, một phút, tôi mới thấy rõ sự thăng hoa của nội tâm của tôi cũng không ngừng nghỉ, đâu có thua vật chất. Đền điện nguy nga ai đã tạo thành? Do bàn tay, khối óc của con

người. Đó là con người với cặp mắt sáng, thấy được, làm được, thì con mắt và trí óc chế ra cái đèn bây giờ, chế ra chiếc xe hơi bây giờ, chế tạo tất cả những cái gì mà xung quanh các bạn đang xài, khối óc và tay chân đã làm thành.

Ngày hôm nay, các bạn học cái pháp Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Khi mà nói về Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì nó phát triển vô cùng. Các bạn nhắm mắt mà các bạn hiểu được. Khoa học đó nó khai triển, nó ngắn gọn trong những câu thơ tâm thức của các bạn. Trong những ý lành của các bạn xuất phát trong óc. Nhiều bạn ra nhiều ý nghĩ rất cao đẹp, rất hay, rất quý, rất thâm sâu, nhưng mà nó gói vào đâu? Nó gói trong cái điện não của vũ trụ, mà các bạn không tu thanh nhẹ, tương đồng với điện não đó, thì các bạn không lấy trở lại được. Cho nên, các bạn hiểu nhiều chuyện lắm, mà các bạn nói không được. Trong lúc thiền, các bạn cảm thức được nhiều chuyện hay lắm, mà các bạn lại nói không được. Vì sao? Vì trình độ chưa đến đích, chưa đến nơi, đòi hỏi sự hành, đó là luật. Luật tu bắt buộc phải thanh nhẹ, mà nếu các bạn còn hướng về dâm dục quá nhiều thì làm sao sự khôn ngoan nó về với các bạn. Thanh tịnh không có thì đâu có sự khôn ngoan về Đạo Pháp, chỉ nói bừa bãi thôi! Mượn kinh nói chuyện đời, chớ thực hành không có, lý luận sai, tạo cho các bạn nóng tánh, làm cho gia cang bất ổn, xích mích người này, xích mích người nọ, rồi đâm ra tạo khổ cho chính mình, thần kinh bấn loạn. Cho nên, các bạn học cái pháp này là các bạn học tới siêu văn minh rõ ràng, tháo gỡ xây dựng kỹ thuật đó các bạn, các bạn nắm hết rồi. Bạn hành, bạn làm, bạn đạt, đâu có nhờ ai đâu! Cái thành hình của các bạn mới đem ra chứ. Từ cái láo khoét, từ cái phản trắc, từ cái trắc trở bất chánh trong tâm các bạn, các bạn dọn dẹp được rồi, các bạn trở lại với chơn chánh rõ ràng. Bạn nhìn nhận sự thật là tốt, tôi chịu sự

thật, lúc đó các bạn mới mong có tiến. Còn các bạn cứ dẫu sự thật, không dám nói hành động thô bỉ, thâm sâu của các bạn trong tâm tối thì các bạn không bao giờ tiến.

Cho nên, chúng ta thấy rằng, chúng ta không đại chui vào bóng tối nữa! Chúng ta đi vô trong cái chỗ thanh nhẹ, vì cuối cùng giờ phút lâm chung, các bạn phải ra đi bằng hai tay không kia mà. Bạn đâu có biết bạn cái áo gì, cái quần gì đâu? Tay chân xuôi lơ, bạn thấy không? Cho nên, hiểu được cái nguyên lý này, thì chúng ta nắm trọn được cái nguyên lý để đi. Ta đến với không, ta sẽ về không, KHÔNG trong mạnh dạng! KHÔNG trong rõ ràng! KHÔNG trong sự sáng suốt rõ ràng! KHÔNG trong mọi sự minh định rõ ràng, đó mới là khoa học huyền bí. Nếu các bạn không về KHÔNG, các bạn đâu có làm được cái gì? Các bạn thiếu thanh tịnh, chiếc xe lui mà các bạn thiếu thanh tịnh, chạy bấn loạn xung quanh chiếc xe hư thì các bạn đâu có làm được cái gì? Hư thì chúng ta bình tĩnh, chúng ta sửa một bộ phận là xong rồi. Gia đình ta lộn xộn, ta bình tĩnh xây dựng một bộ phận cho nó tiến tới, vì cái khả năng của nó đến đâu, chúng ta độ cho nó tiến tới đó. Nó tiến tới vô cùng rồi nó đi đâu? Nó dụng phải, rồi nó mới thức tâm. Thức tâm rồi nó mới thấy cái lời giúp đỡ của chúng ta vì nó mà nó nắm lấy nó, cái ngọn đuốc đó nó đi.

Cho nên tôi đã dẫn thân rất nhiều! Tôi dẫn thân ngay trong hoàn cảnh của các bạn, sống với các bạn. Những vấn đề nan giải của các bạn, tôi đem bản thân tôi vô trong hoàn cảnh của các bạn, mà tôi sống trong đêm đêm để tôi thấy rồi các bạn làm tới đâu? Tôi phải xác nhận tôi mới thấy rõ sự tăm tối của chính các bạn hại các bạn mà thôi! Tôi mới kêu gọi THA THỨ và THƯƠNG YÊU để gỡ đi, gỡ đi những cái khổ nạn có thể xảy tới trong tâm các bạn. Tới tâm các bạn trước rồi mới thể hiện trong gia cang. Cho nên, trong tâm

chúng ta phải giữ rõ ràng, khi nó đến chúng ta biết, và chúng ta phải đem phần sáng suốt để giải tỏa những sự phiền muộn sai quấy có thể tấn công bất cứ lúc nào. Vị trí của chơn tâm tôi đã chỉ cho các bạn là trung tâm bộ đầu. Cho nên tham thiền thì vị trí đó là chơn tâm của các bạn, mà cái chơn tâm đó nó mới đem cho các bạn sự sáng suốt, nó gom gọn tất cả nguyên lý của cả càn khôn vũ trụ, và nó cải biến lời ăn, tiếng nói, hành động của các bạn và các bạn thấy rõ vị trí giá trị của các bạn.

Cho nên, ngày hôm nay, các bạn mới bằng lòng vui sống với nhau, nhớ nhau. Bạn đạo Vô Vi gặp mặt thì thấy cũng có gây hấn một vài việc mà rốt cuộc rồi nó thương, nó nhớ, thương lắm, quý lắm, không gặp thì buồn như mất cái gì. Nhưng mà gặp là vui, mong được gặp nhau. Hàng tuần, hàng tháng mong được gặp nhau. Hỏi cái duyên đó là cái gì? Duyên là phần thanh quang, mà thanh quang nội tâm của các bạn hướng thượng, thì thanh quang của vũ trụ chiếu cho các bạn, tạo thành cái duyên. Nhưng cái duyên đó nó nhắc nhở cho các bạn nên gặp, nên thương hơn người thân của mình. Tại sao thương hơn người thân của mình? Vì chúng ta là con một Cha, một gốc, mà ngày nay biết hướng về Nguồn Cội, thì chúng ta là con một nhà, chúng ta huynh đệ, tử muội một nhà. Nó còn sâu sắc hơn anh em trong một gia đình.

Cho nên, các bạn nhận thức các bạn đã nhiều kiếp luân hồi tại thế gian, đã làm được nhiều việc, ngày hôm nay mới có cơ duyên hội ngộ, hội ngộ tâm linh. Mà cái hội ngộ này của tình đời là tay bắt, mặt mừng, nhưng mà ngày nay, chúng ta lại nhắm mắt, cấm khẩu, tận hưởng thanh quang, ôm nhau bằng thanh quang thanh nhẹ, thì sự phiền não, nhớ nhung đều giải tỏa hết, thấy chúng ta sống an trong giây phút tham thiền, chung vui từ số thịt, từ tế bào một, reo mừng hướng về Nguồn Cội, reo mừng dâng sen cho Trời Phật để tiến lần đến

nơi. Cái vui của tâm đạo khác hơn cái vui thường. Vui tâm đạo là cái vui thanh nhẹ, vui tâm đạo là vui nhìn lại những cái gì mà chúng ta đã làm được, và những cái chúng ta đã vấp phải, và chúng ta biết được sự vấp đó, để cải tiến sự vấp đó là vui mừng, sửa, đó là nguyên lý tiến tới sanh tồn.

Một năm qua, và hôm nay cũng là ngày đầu mà huynh đệ, tử muội chung họp về đây trong giây phút tham thiền để chiêm ngưỡng và cảm khẩu niệm Phật, để cảm thức những gì bên trong của chính chúng ta, và chúng ta sẽ giữ lấy niềm tin khả năng của chính mình và xây dựng trong chu trình tiến hóa hiện tại. Sống chung trong ba ngày Hòa Bình để xem thử tâm thức của chúng ta có thật sự thật thà cống hiến sự hòa bình cho huynh đệ tử muội hay không? Cho nên, dù có sự hiện diện của tôi hay không có sự hiện diện của tôi, các bạn cũng có quyền hưởng thượng và tương ngộ nơi tôi làm việc, tức là trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ. Chúng ta đều do đó mà ra, chúng ta phải về đó làm việc thì mới có sự thông cảm lẫn nhau và xây dựng về quê hương xứ sở, Nguồn Cội của chúng ta.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn./.

LUONG SĨ HẰNG
Tết Dương Lịch 1989

Sống về Không

*Tôi có tình yêu rất mặn nồng,
Sống trong một cốc núi Hai Không,
Quy nguyên tình đạo Trời ban phước,
Hít thở cùng yêu chẳng phập phồng.*

*Yêu thương tình đẹp sống thong dong,
Tâm niệm Di Đà rõ lý công,
Huynh đệ trường đời vui chúm chím,
Tình yêu cao đẹp vẫn mặn nồng.*

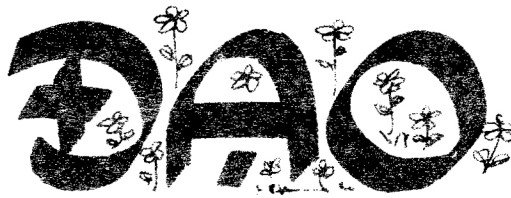
*Luật hành chơn đạo thức Hai Không,
Phục vụ tận tình xét ngoài trong,
Trời độ thân hình nguyên lý đạo,
Hành thông tự đạt trí khai vòng.*

*Khai vòng thức tỉnh Trời trong trắng,
Học hỏi không ngừng chẳng khó khăn,
Giải nghiệp tâm bình mình đạo pháp,
Tình yêu siêu giác vẫn hòa thăng./.*

LƯƠNG SĨ HẰNG
Montreal, 20-12-1988

Tịnh cốc của Thầy tại hốc núi Hai Không

Đạo là chơn tâm. Nếu dụng chơn tâm mà hành Đạo, dụng chơn tâm mà học Đạo, dụng chơn tâm mà thuyết Đạo, đó là một sự hòa cảm vô cùng của căn khôn vũ trụ, thể hiện nơi nơi trong tâm người, trước mặt người, sau lưng người đều có sự thúc đẩy thanh nhẹ của từ quang. Từ quang không phân biệt Cha hay là Mẹ, nhưng mà nó là một khối từ bi, mà hiểu được từ bi, tiến sâu trong đại từ bi thanh nhẹ đó, mới thấy rằng điều cần thiết trong nhân gian là sự quân bình trong nội thức. Mà tu đạt được sự quân bình mới trở về thanh tịnh. Trở về thanh tịnh, mới trở về đại thanh tịnh, thì lúc đó mới cảm thức được Đại Hồn Cha là gì.

Tại sao người Việt Nam kêu Cha, người Mỹ cũng kêu Cha, và tất cả nhân loại ở thế gian đều kêu Cha, và chỉ có Cha mới được sống. Cha là gì? Cha là một mối tình yêu rào rạt trong tâm thức của mọi người không giờ nào ngưng. Chuyển luân mãi mãi! Đánh thức mãi mãi! Xây dựng mãi mãi trong đà tiến tâm linh của mọi hành giả tại trần, mọi sanh linh tại thế. Khi mà nó cảm thức thăng hoa, tiến về thanh tịnh, hoà tan với vũ trụ và hiểu rõ luật Trời, thì chỉ có Cha là trên hết. Chỉ có Cha mới nhận thức từ việc nhỏ đến việc lớn để đánh giá mọi việc và khen hay là chê. Đó là của Đại Thanh Tịnh sáng suốt, mới có cái quyền năng khen chê.

Cho nên tất cả những người tu Vô Vi phải hiểu rõ rằng tại sao chúng ta tu Vô Vi? Tại sao phải dùng hai chữ Vô Vi và cái tiến nó trở về KHÔNG KHÔNG? Không có một ý nghĩa nào ý lại mà chính mình từ căn bản, từ KHÔNG KHÔNG, bây giờ mình phải tháo gỡ trở về KHÔNG KHÔNG. Trụ trong thanh không, thì chúng ta mới thấy cái quyền năng

của Đấng Cha của vũ trụ. Thương yêu bằng cách nào? Xây dựng bằng cách nào? Nâng đỡ bằng cách nào? Dạy dỗ bằng cách nào? Từ giấc ngủ, miếng ăn, bước chân đi, lời nói, cử động, sự thốn thức trong lòng. Sự động loạn tiến về sự thanh tịnh. Sự mờ ám khai thông tới sự sáng suốt, cũng là sự dạy dỗ của Đấng ĐẠI TỪ BI.

Cho nên những người ở thế gian này, kể cả xứ Mỹ tự do, ca tụng CHA rất nhiều, ca tụng CHÚA rất nhiều, ca tụng THƯỢNG ĐẾ rất nhiều, nhưng chưa thấy rõ nguyên năng của NGÀI, vì hành giả chưa thực tập, chưa thấy rõ.

Cho nên, ngày hôm nay, người Vô Vi thực tập rồi mới thấy rõ. **Mới thấy rõ Người Cha Yêu Quý. Người Cha Yêu Quý không ngoài tâm thức của chúng ta, trong chúng ta, ngoài chúng ta, lúc nào cũng sống động.** Nơi nơi thể hiện tình Cha Yêu Dấu, không có bỏ một đứa con nào, dù nói rằng đọa nó xuống địa ngục, nhưng mà tâm thức thanh quang vẫn chuyển và vẫn theo. Vẫn theo dõi, vẫn xây dựng, vẫn giúp đỡ, để nó tiến theo đà tiến của nó, và nó tự thức, tự ngộ, thì nó lành mạnh hóa tư tưởng của nó.

Cho nên Vô Vi tại sao phải nhắc đi, nhắc lại chữ "tự tu, tự tiến". Chúng ta làm. Chúng ta chịu. Chúng ta phải thức tâm. Rồi chúng ta mới hồi hướng lên chỗ thanh nhẹ, bất diệt. Lúc đó, chúng ta mới cảm thấy tình yêu của CHA lai láng. Nếu chỉ đọc sách, đọc kinh, đọc "Thượng Đế Giảng Chơn Lý", nghe lời thuyết giảng, thì chỉ nghe vậy thôi, chớ chưa cảm thức được. Dụng trận, gặp chuyện, mới cảm thức được thấm thía trong lòng, từ thớ thịt, từ tế bào, từ một sự chuyển động nhỏ tới sự chuyển động lớn, đều nhắc nhở và xây dựng tâm hồn của hành giả tiến hóa không ngừng nghỉ. Từ kiến thức này, tới kiến thức nọ, khai

mở càng ngày càng lớn rộng. Ai đã đem lại điều đó? Chúng ta mới cảm thức hạnh hy sinh của ĐÁNG ĐẠI TỬ BI, ngày đêm lo âu, xây dựng. Khi đã ra được luật, phải nắm luật, giữ luật và khai triển luật, thì người đó phải làm việc nhiều hơn, không bao giờ được ngừng nghỉ.

Cho nên, các bạn tu Vô Vi đây, rồi tương lai làm cái gì? Phải làm những phận sự đó, tinh thần phục vụ đó, lúc nào cũng không cảm thấy mình nghỉ. Lúc nào cũng cảm thấy mình đang học hỏi và làm việc trong tinh thần xây dựng, chứ không phải trong tinh thần phá hoại. Luôn luôn, luôn luôn phát triển. Bằng bạc khắp các nơi. Hỏi chớ tôi ngồi đây, làm sao bằng bạc khắp các nơi? Hỏi chớ các bạn đang hít cái gì? Và đang ngự trên những cái gì? Cây trên rừng, cỏ thụ trên rừng, cũng được đem vào nhà các bạn, làm thành cái giường cho các bạn ngự. Vật liệu từ đáy biển đem lên, chế thành miếng nệm cho các bạn nằm. Khắp các nơi đã hội tụ về với chúng ta, mà chúng ta là con người có tâm linh, mà không chịu phát triển tâm linh, từ tiểu hồn tiến tới Đại Hồn, thì làm sao cứu rỗi được quần sanh? Quần sanh là xung quanh, các bạn là quần sanh đó. Từ cái áo mặc, miếng cơm ăn, hơi thở, sự cảm thức, đều liên hệ cả càn khôn vũ trụ, quy một, mà nào đã quy nhất! **Các bạn chưa quy nhất đâu!** Còn chê với khen, còn tranh chấp, còn bằng bạc sai lầm, tạo yếu cho chính mình. Và không chịu đứng lên, thấy rõ ta là một nơi cho vạn linh hội tụ, trở về đây chung sống để thăng hoa, và cảm thức được vũ trụ, cảm thức tình thương của nhơn loại, cảm thức tình người và tình người, cảm thức cả càn khôn vũ trụ, tình Cha Yêu Dấu. Tình Mẹ là mặt đất, đâu có rời các bạn đâu!. Xác thịt của các bạn là gì? Đất tạo thành! Thổ hoàn thổ! Đất từ Mẹ mà ra, không có giờ nào mà xa các con hết. Cho nên Đạo Tâm đã nhắc rõ ràng : Con đã thay Mẹ Hiền làm cái gì rồi ở mặt đất. Đi đứng được,

hướng thương, hướng thiện, làm điều này, điều nọ, để mở tâm, mở trí cho chính mình, và ảnh hưởng người khác, làm vui lòng Mẹ Hiền.

Nếu biết cái xác thân này là Mẹ cấu trúc thành, Linh quang của tâm linh là Cha đã hỗ trợ, thì hai cái hòa hợp, thăng hoa, tiến hóa. Cha Mẹ đã chung sống với chúng ta, và chúng ta hằng sống với Cha Mẹ. Hỏi con đường này là đường gì? Pháp này là pháp gì? Pháp Như Ý! Thì trong tâm thức các bạn đã hiểu rõ và quán thông được điều này, thì các bạn về Quê Cha, Quê Mẹ rõ rệt. Không bỏ Cha, không bỏ Mẹ, không có làm điều sai quấy, mà thực hiện chữ hiểu rõ ràng. Quý yêu muôn loài vạn vật.

Trong gia đình chúng ta ngày hôm nay, chúng ta có duyên lành làm người cha, nhìn đứa con tiến hóa, nhưng mà phải chờ sự tiến hóa của nó, chờ sự cảm thức trong tâm hồn của nó. Qua những cơn khảo đảo của cuộc đời của nó, nó mới thấy yêu cha nó. Nhưng mà cha nó phải chờ, chờ trong nhịn nhục. Ngày hôm nay, những người tu Vô Vi đang làm gì đây? **Đang học chữ nhịn nhục.** Thấy vậy, nhưng mà phải chịu, không sửa được, phải nhịn nhục. Nhịn nhục và điều luyện, trở lại quân bình của chính mình. **Thấp cái hương đăng càng ngày càng sáng tỏ, rọi đường cho các con của chúng ta đồng tiến với chúng ta.** Nhiệm vụ của người cha, nhiệm vụ của người mẹ, các bạn đã và đang làm, nhưng mà hương đăng chưa thấp. Ngày nay thấp về KHÔNG, nó mới đây đủ nhiên liệu đời đời. Mà nhiên liệu các bạn đếm được, trả được bằng tiền thì đốt đó, cháy đó, rồi hết đó. Còn nhiên liệu này nó trường tồn trong tâm thức các bạn. Hương đăng lúc nào cũng rọi sáng để hướng độ con cái chúng ta tiến về một nơi vô cùng tận, mà chúng ta đã cảm thức trong làn sóng Vô Vi đã thể hiện tại thế gian, đã đưa pháp cho các bạn, trao tận tâm các bạn, gõ cửa các bạn bước vào để xây dựng cùng tiến với các bạn.

Cho nên, các bạn phải nắm lấy để đi. Nhiệm vụ đó là nhiệm vụ của người Cha Yêu Dấu tại trần. Thể hiện được tánh chất của người Cha trên đời, mới xứng đáng là người tu Vô Vi.

Cho nên, rồi đây tình Cha, tình Mẹ là tình cao quý của thời đại siêu văn minh. Lúc đó mới thấy rằng : siêu văn minh. Vô cổ bất thành kim, vô kim bất truy cổ. Hai cái tương hợp lại là một mới là siêu văn minh. Cổ kim hòa hợp tiến hóa vô cùng cõi mở, xây dựng.

Cho nên, ngày hôm nay, chúng ta có duyên lành, có pháp trong tay, có người đã đi trước, đã hành được Đạo, và đã hạ mình nhịn nhục, chung sống hòa bình trong bình đẳng với mọi tâm thức tại thế gian, không có sự dị biệt, chỉ có sự thương yêu để xây dựng căn bản từ bi của mọi tâm linh, để khai triển cộng đồng từ bi trở nên càng ngày càng lớn rộng hơn, để đổi cái khí giới trần tục, ác tục tại trần gian, giết người không gớm tay.

Cho nên, ngày hôm nay, Ông Trên đã cho những con người tại thế gian cảm thức được giá trị của pháp Vô Vi, và đem tình thương và đạo đức, giữ lấy cái khí giới đó để cắt đứt những trần tục trong nội tâm và tiêu diệt những phần tử bất ổn trong nội tâm của chính mình. Những trận giặc giả ảo trong nội thức của chúng ta đều phải tiêu diệt, không giữ nó nữa. **Giữ phần thanh tịnh và sáng suốt, thăng hoa trong đúng chí rõ rệt, không còn lùi bước trước bất cứ những sự trở ngại, đau đớn nào. Và chúng ta thấy rằng khổ, khổ, khổ là biên giới của Phật Pháp. Nắm đó để tiến! Nắm đó để hòa! Nắm đó để tiến tới sự trường tồn bất diệt.** Chúng ta cảm thức được định luật sanh, lão, bệnh, tử, đã và đang học, đang tiến, và cố gắng thanh tịnh để học nó, cảm thức nó, quán thông nó, giữ lấy nó, thường độ những người kế tiếp, mới là tâm hồn của những người tu Vô Vi.

Chúng ta tu Vô Vi, lấy chơn hồn để tu, không phải lấy điệu bộ bên ngoài, lấy lý luận phạm tục, lấy sự tranh chấp làm căn bản của sự tu học. **Trật! Chúng ta không xử dụng điều đó! Chúng ta xử dụng chơn tâm, thì không ai cướp được quyền sống thanh tịnh của chúng ta. Nếu các bạn quên trung tâm bộ đầu, các bạn mất chơn tâm tức khắc! Người ta sẽ cướp quyền sống tâm linh của các bạn.** Người ta nói xấu Thầy bạn thôi, bạn đã buồn rồi. Người ta ghét Thầy bạn thôi, bạn đã buồn rồi. Người ta ghét Cha bạn, bạn đã buồn rồi. Người ta ghét Mẹ bạn, bạn đã buồn rồi. Bạn không hiểu luật nhân quả. Nếu hiểu chơn tâm, trực chỉ chơn tâm, thì thấy rõ luật nhân quả. Nhân tốt thì quả tốt. Nhân xấu thì quả xấu. Chúng ta giữ thanh tịnh để tu, thì không có bị bên ngoài thu hút. Nếu không, nó sẽ ám hại ta, bất cứ giờ phút nào.

Cho nên, ngày hôm nay, các bạn có duyên lành và tu để cảm thức và đã thấy rõ. Khi thấy rõ người Cha Yêu Quý, khi thấy rõ người Mẹ Yêu Quý, khi thấy rõ nhơn loại ruột thịt của chúng ta, chớ không phải chỉ riêng đồng bào Việt Nam đâu. Con người và con người là ruột thịt thương yêu như nhau, thì tự nhiên cái thức bình đẳng sống dậy. **Và cái thức bình đẳng là sức mạnh vô cùng, để dẫn tiến bất cứ trở ngại nào, giải tỏa tức khắc, không bị lệ thuộc nữa!**

Cho nên, duyên lành đến, tuy rằng xác thân hữu hạn, nhưng mà tâm thức tôi là vô cùng, không nói không được. Mà nói ra thì thể xác nó phải chịu hư hao một phần nào. Nhưng mà vẫn làm đúng theo hành trình của đạo tâm. Cho nên, tôi phải nói ra những gì để cho các bạn nghe, những gì để cho các bạn thấy, những gì tôi là các bạn. Nhưng mà các bạn là tôi thì chúng ta mới có sự Sống Chung Hòa Bình trong vũ trụ này. Chúng ta không còn sống trong cái chỗ tinh thần eo hẹp nữa!

Cho nên, các bạn hãy cố gắng trở về với sự thanh tịnh sẵn có của chính mình. Học đi! Hạ mình xuống nhịn nhục đi! Học đi! Biết mình ngu đi! Thì mình mới bỏ công ra học để tiến. Nếu cho mình khôn, mình không bao giờ bỏ công ra để tiến. Cho nên, nhiều vị trước khi gặp Vô Vi, chống Vô Vi, cho rằng Vô Vi là tui ngu, họ học khoa học là khôn. Nhưng mà ngày nay, họ bước vào tu Vô Vi rồi, nó mở tâm họ, họ thấy rằng họ còn ngu hơn những người Vô Vi, đã có trường hợp như vậy rồi. Vì họ thiếu thanh tịnh, bông bột, tưởng sai, tưởng mình là được, tưởng mình là đứng đúng vị trí, nhưng mà chưa đúng. Họ chưa buông bỏ được chuyện đời, làm sao có vị trí thanh quang. Cho nên, buông bỏ được vị trí của tâm đời, thì mới tiến về vị trí của thanh quang, thì mới sống trong cái thức hòa đồng của căn khôn vũ trụ, thương yêu, hiếu thảo rõ rệt, chớ không phải dùng văn ngôn tạm bợ và không thực hành.

Cho nên, từ giai đoạn một, các bạn đã học, học rất nhiều, những người có công theo Vô Vi, nay một chút, mai một chút, thấy cái này nó kẹt, thấy cái kia nó bực. Nhưng mà khi gặp Ông Tám rồi, nó lại mở ra, tại sao? Để chi? Để các bạn là ai? Các bạn cũng là luật Trời, các bạn cũng là Ông Trời, để chúng giám coi Ông Tám có phải người tu không? Nếu Ông Tám lười biếng không tu, thì làm sao mở tâm, mở trí các bạn được?

Mỗi khi, mỗi năm, mỗi mùa gặp nhau là mỗi mùa cởi mở từ đáy lòng của mọi người. Khai triển tâm thức, thấy giá trị của chính mình, và cần thực hành hơn để đem lại sự hòa bình cho tâm thân, và ước mong ảnh hưởng hơn loại ở tương lai. Được đạt tới một cơ hội quý báu đó, vàng không đổi! Sự chuyên chính rõ rệt, thực hành cởi mở, không có xuyên tạc hỗn ẩu, lui về thanh tịnh, khai triển tâm thức.

Hôm nay là ngày thứ nhì được tái ngộ các bạn, và được trao thêm một chìa khóa mới

cho những người có duyên gặp hôm nay, giữ lấy mà tu, thực hành để cảm thức tất cả những gì trong nội thức chúng ta sẵn có.

Hy sinh, dẫn thân, thương độ chúng sanh qua hành động và tư tưởng của chúng ta.

Thành thật cảm ơn các bạn./.

LƯƠNG SĨ HẰNG

Houston, Texas, 21-11-88

*Tôi có tình yêu rất mặn nồng,
Tham thiền nhập định, diễn khai thông,
Cùng chung hòa nhịp trong vũ trụ,
Thanh nhẹ bền lâu mỗi thức vòng.*

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Tôi có tình yêu rất mặn nồng,
Cha con đùm bọc sống ngoài trong,
Chẳng còn than thở vì thế thái,
Thực hiện tình yêu rất mặn nồng.*

LÊ MINH CẢNH

*Tôi có tình yêu rất mặn nồng,
Một mình thanh nhẹ sống thong dong,
Giúp đời hai buổi trong tình đẹp,
Vạn sự trên đời cũng về Không.*

THANH TRUYỀN

Chúc Xuân Kỷ Tỷ

Ngon gió heo may, Xuân đã đến,
Tình thương rào rạt nhớ quê hương,
Nỗi niềm chua xót trong cô lạnh,
Biển chuyển quê hương quá lạnh lùng,
Đói khát chấp chờn trong giấc mộng,
Lòng đau như cắt xé tâm can,
Đôi giòng lệ thương tâm chia sót,
Tưởng nhớ về đất mẹ thân yêu,
Đêm giao thừa, nay đâu còn nữa,
Càng nghĩ càng thương đất nước ta,
Ngồi thiền định, giòng châu lả chả,
Thả hồn theo ngọn gió heo may,
Lòng thành kính hướng về quê mẹ,
Chúc đầu Xuân hưởng phước trọn lành,
Khắp nhân gian đầu Xuân bớt khổ,
Nhân danh chi hai chữ hòa bình?
Dân đau khổ, làm than đói rách,
Sao ai kia ngoảnh mặt làm ngơ,
Nhìn kẻ đau trăm bề thiếu thốn,
Mong ai kia tỉnh ngộ thức tâm,
Đời tạm bợ có gì tồn tại?
Quý vô thường sẽ đến nay mai,
Khi ăn năn thì không kịp nữa,
Một kiếp người uống phước ai ơi!
Xuân Kỷ Tỷ, mong Xuân vui vẻ,
Đúng nghĩa danh hai chữ hòa bình,
Các Thiền Viện nhiều thêm bạn đạo,
Nhiều hội hè cởi mở trong tâm,
Một quan niệm thiền chung hướng thượng,
Xiết tay nhau, thân thiện nụ cười,
Chúc Thầy, Cha, cùng chư huynh tỷ,
Một mùa Xuân vẹn thắm tình thương./

Phan Hai
Pensacola, Florida

Đón Xuân

(Kỷ niệm ba ngày SỐNG CHUNG HÒA BÌNH
tại T/Đ Song Bình, Dallas, Texas)

Xuân Trời vui hưởng miền man,
Thượng Ngươn Thánh Đức mở màn từ đây.
Ba ngày chung sống nơi này,
Đệ huynh tử muội vui vầy bên nhau.
Cùng nhau học hỏi đổi trao,
Bạn bè học hỏi đạt dào tình thương.
Lời Thầy nhắn nhủ tận tường,
Thương yêu tha thứ là đường tiến thân.
Thực hành ba pháp chuyên cần,
Điển quang thanh nhẹ ban ân Cha Trời.
Hành thiền ba buổi chiều mơi,
Từ quang tỏa rộng nơi nơi đồng đều.
Định thiền thanh nhẹ phiêu diêu,
Hồn lâng lâng nhẹ bao điều cảm giao.
Hằng ngày ta vẫn ước ao,
Hướng về Nguồn Cội thanh cao an nhàn.
Bạn ơi! Gắng giữ tâm an,
Kỷ Nguyên Di Lạc mở màn nội tâm.
Tự tu, tự tiến âm thầm,
Cám ơn Trời Phật ban ân mọi người.
Xuân về vạn vật vui tươi,
Hoa xuân khoe sắc, người người hân hoan./

Hạnh Lưu
Dallas, Texas

BÀI PHÓNG SỰ VỀ BA NGÀY SỐNG CHUNG HÒA BÌNH TẠI THIÊN VIỆN VĨ KIÊN

Năm Kỷ Tỵ 1989 năm nay đánh dấu một sự chuyển mình, bước sang một giai đoạn mới. Khác với mọi năm, năm nay Thầy đã ban cho chúng ta ba ngày SỐNG CHUNG HÒA BÌNH tại tất cả các nơi có sự hiện diện của bạn đạo Vô Vi. Tôi là một trong những người có cơ duyên tham dự ba ngày sinh hoạt chan chứa tình thương này tại Thiên Viện Vĩ Kiên.

Có khoảng 60 bạn đạo đã cùng nhau quy tụ về T/V Vĩ Kiên trong ba ngày thứ bảy, chủ nhật, và thứ hai (tức là từ ngày 31-12-88 đến ngày 2-1-89) để cùng thanh tịnh lắng tâm nghe những lời giảng từ ái, siêu diệu của Thầy trong ba cuốn băng cassttes. Chương trình thiên chung mỗi ngày ba buổi : bảy giờ sáng, mười hai giờ trưa, mười hai giờ khuya, và thiên hai mặt băng. Ngoài ra, các bạn đạo còn có thêm hai lần thờ chiếu minh vào lúc 11 giờ sáng và 5 giờ chiều.

Từ chiều thứ sáu, đã có một số bạn đạo đến rồi, mọi người gặp nhau, tay bắt mặt mừng. Ngoài các bạn đạo địa phương, còn có các bạn đạo ở xa như San Diego, Canada. Trong câu chuyện trao đổi, hầu như ai cũng ân cần thăm hỏi về Cha Nhấn Hòa. Niềm thương nhớ Cha bộc lộ trong ánh mắt mọi người. Tuy không ai bảo ai, nhưng chúng tôi hiểu rằng trong thâm tâm tất cả mọi người đều hướng tâm về Cha, cầu chúc Cha được dồi dào sức khoẻ, để một ngày nào đó, không xa lắm, đàn con đại sẽ lại được dịp học hỏi, sống hòa bên

Cha, cùng sát cánh bên Cha trên bước đường đầy chông gai trong cuộc hành trình trở về Nguồn Cội.

Mười hai giờ khuya hôm thứ sáu, mọi người thức dậy, trong một niềm hân hoan chờ đón lời ban ân đầu năm của Thầy trong cuốn băng XUÂN I. Mọi âu lo, toan tính trong đời, phút chốc đã tan biến đi, để nhường chỗ cho một niềm an vui thanh nhẹ. Mọi người đã cùng để tâm hồn lắng đọng, nghe những lời giảng tràn đầy từ ái của Thầy trầm ấm vang lên, hòa nhập vào tận cùng tâm thức.

Sáng thứ bảy, sau giấc thiên chung lúc bảy giờ sáng, mọi người xuống phòng ăn dùng điểm tâm thanh nhẹ với sandwich, mút dâu, bơ đậu phộng. Ngoài trời tuyết bắt đầu rơi lất phất. Vào buổi chiều, một số bạn đạo ra ngoài sân hít thở không khí trong lành của vùng núi rừng hùng vĩ. Trên sườn núi tuyết phủ trắng xóa từ vài hôm trước, lác đác bóng người đang lặng lẽ niệm hành. Họ đang đếm bước chân mình lún sâu xuống làn tuyết mịn. Không gian như ngưng đọng. Một niềm an nhiên thật tuyệt vời tỏa ra bát ngát trong một vùng tuyết trắng xóa, thanh khiết, mênh mang... Thỉnh thoảng, một cơn gió thổi qua, lay nhẹ những cành thông, từng cụm bông tuyết mịn màng, trắng muốt lất phất rơi xuống, phủ nhẹ trên mặt, trên tóc, trên vai, như cùng thì thầm chia sẻ một niềm hạnh phúc thanh thoát vô vàn...

Sáng chủ nhật, đúng ngày đầu năm dương lịch, sau giờ thiền chung buổi sáng, tất cả mọi người đã ngạc nhiên vô cùng khi nhìn ra khung cửa sổ. Mới ngày hôm qua, tuyết chỉ rơi phủ một lớp mỏng trên hành lang Thiên Viện, thế mà chỉ qua một đêm, sáng nay tuyết đã phủ tràn ngập khắp nơi, dày khoảng mười phân. Thế là một số người đội mũ len, mặc áo ấm để ra ngoài chơi tuyết. Nhưng đây cũng là dịp cho các anh vừa tập thể dục tay chân, vừa làm công quả. Các anh, người cầm cuốc xẻng, người cầm chổi đã ra ngoài để xúc tuyết ở hành lang và trên con đường xe chạy. Trước cổng Thiên Viện có một khoảng đất rộng, dốc thoải, tuyết phủ xuống rất dày, nên một số bạn đạo, từ trẻ cho đến trung niên, đã hòa mình ngồi trượt tuyết trên con dốc này, tiếng cười vui rạng rỡ trên nét mặt mọi người. Một hình người tuyết thật to, đã được các bàn tay khéo léo bốc tuyết đắp thành trong chớp nhoáng.

Và thật đặc biệt, có ba con chim bồ câu trắng, thật tròn trĩnh, dễ thương, không hiểu từ đâu, đã bay đến đậu trên hành lang, ngay trước cửa Thiên Viện. Bồ câu là dấu hiệu của an bình, mà lại là bồ câu trắng. Mọi người đứng nhìn hình ảnh này đã góp những câu chuyện vui. Phải chăng đây là dấu hiệu của sự hòa hợp tinh, khí, thần, dấu hiệu của một tin lành sắp đến, dù trước mặt vẫn còn đây băng giá!

Hôm nay là ngày tết dương lịch, nên ban nhà bếp đã đãi các bạn đạo nhiều món ăn nóng sốt, thơm ngon, do những bàn tay nội trợ đảm đang của các tu sinh với sự phụ giúp của vài bạn đạo và nhất là của các em trong đoàn vũ Los Angeles, mà các bạn đạo đã có dịp thưởng thức tài năng văn nghệ trong dịp Tết Hội Sinh vừa qua tại T/V Nhẫn Hòa. Các em chia nhau làm việc, người thì nấu nước pha trà, người thì lo cất xén, người thì dọn dẹp, lau chùi bát đĩa. Tiếng đồ đạc khua động leng keng, hòa lẫn với tiếng cười nói tíu tít của các

em. Một bầu không khí đầm ấm, thương yêu tràn ngập trong căn phòng bếp này, như lời Thầy nói trong cuốn băng Xuân "Trong bếp cũng vui..."

Tối hôm đó, sau giờ cơm, mọi người có một cuộc sinh hoạt chung lúc 8 giờ tối. Chị Quý thay mặt các tu sinh đã ngỏ lời cảm ơn các bạn đạo đã đến đây, cùng hướng tâm thanh tịnh thiền chung, tạo hòa khí cho nhau, và chị đã khiêm nhượng xin các bạn đạo tha thứ nếu có điều chi sơ xuất, chị chưa kịp dứt lời, thì đã có tiếng các anh lao xao: "Cho ăn ngon quá!, sang quá!" , lại có tiếng anh khác phụ họa "Ăn no quá thờ không nổi!". Và mọi người lại được dịp cười vui. Kế tiếp, anh Bùi Toán, Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ, ngỏ lời cảm tạ các bạn đạo, anh cũng nhắc nhở đến sự hy sinh, đóng góp của tất cả bạn đạo khắp năm châu cũng như của các bác, các huynh đệ, tỉ muội đi trước, đã góp công tạo dựng nên T/V Vĩ Kiên để mọi người có một nơi chốn thanh tịnh tu học. Sau đó là phần đóng góp cảm nghĩ của anh N.A.T. Trong suốt nửa tiếng tâm sự, kể về những kinh nghiệm bản thân của anh trong quá trình tu học, anh đã đem đến cho những người hiện diện tối hôm đó những nụ cười thoải mái đầu năm. Anh có cái tài nói chuyện khiến người khó tính đến đâu cũng phải bật cười. Một không khí vui tươi, hồn nhiên tràn ngập trong căn phòng thiền chung này. Tiếp theo là phần đóng góp của anh H.V.H và anh K.B.V., hai anh nhắc nhở mọi người không nên chú tâm vào những ấn chứng, để khỏi lạc vào ảo giác, tạo ra những sai lầm trên đường tu, mà chỉ nên quay vào mình, lo tu sửa, thăng tiến, như lời Thầy vẫn thường khuyên dạy. Sau buổi họp ngắn này, nhà bếp lại đãi các bạn đạo món chè chuối nước dừa. Mọi người đã không ngớt lời khen tặng sự phục vụ hết mình của ban nhà bếp. Nhưng có lẽ ban nhà bếp đã quá tận tâm, mà mọi người thì lại khôngỡ "phụ lòng", nên đã thưởng thức tận tình, khiến cho nhiều anh

than " thờ không nổi!".

Khuya hôm đó, mọi người cùng nhau thức dậy thiên chung. Cùng lắng tâm nghe những lời thổn thức của Thầy trong cuốn băng Xuân III, Thầy đã khóc nghẹn ngào vì nhớ thương bạn đạo. Tất cả mọi người đều không tránh được niềm xúc động, cũng thổn thức theo từng âm ba rung động của vị Thầy kính yêu. Trong cả ba cuốn băng, Thầy đều nhắc nhở mọi người hãy dũng chí, vững tiến, để vượt qua những chông gai, sóng gió trên bước đường trở về Nguồn Cội. Thầy đã cho biết năm nay sẽ là một năm đầy rắc rối, đầy thử thách dồn dập để thử thách những người tu. Vì tất cả những người tu đều phải chịu thử thách thì mới mong đến bờ Giải Thoát.

Sáng thứ hai, sau giờ thiên chung buổi sáng, các bạn đạo đã ra trước cửa Thiên Viện để chụp hình lưu niệm. Sau đó, mọi người lại cùng nhau xuống sân tuyết để chụp chung một tấm bên cạnh hình người tuyết đang chấp tay niệm Phật, hình người tuyết này có một chiếc mũi thật dài và đỏ, có lẽ vì trời lạnh quá chăng? (thật ra đó là củ cà rốt).

Sau đó, có một số bạn đạo ra về vì đường xa. Số bạn đạo còn lại đã thiên chung vào lúc 12 giờ trưa. Hôm nay là buổi cuối cùng, nên ban nhà bếp đã đãi một món rất đặc biệt, đó là món mì Vô Vi. Những sợi mì tươi cùng đồ gia vị được xếp vén khéo, nằm trong tô nước lèo thơm ngon, nóng hổi, đã làm ấm bụng mọi người trong một ngày mùa đông tuyết giá như ngày hôm nay.

Khoảng hai giờ chiều, mọi người chia tay ra về trong niềm lưu luyến. Những chiếc xe lăn lướt lăn bánh trên con đường vẫn còn tuyết phủ, để lại hình ảnh T/V Vĩ Kiên sừng sững đứng sau lưng. Những âm ba từ ái, siêu diệu của Đức Thầy vẫn còn vang vang triền miên trong tâm thức, nhắc nhở chúng con hãy THA THỨ và THƯƠNG YÊU, hãy kiên trì trau

dồi, lập hạnh BI, TRÍ, DŨNG để không phụ công đức sâu dày của Thầy và Cha đã hy sinh, tận độ chúng sinh trên con đường trở về Nguồn Cội, hiệp nhất với ĐẮNG CHA LẠNH./.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH.

Yên Hà

VĨ KIÊN 89 TÂN NIÊN

*Thảm tuyết trắng trải khắp non cao,
Thông trên cành tuyết nặng lao xao,
Lả chả rơi tuyết bông lấp lánh,
Nóc Thiên Viện tuyết phủ tô màu.*

*Sắc thắm đỏ Vĩ Kiên hùng vĩ,
Tỏa từ quang sườn ấm vạn linh,
Vẳng bóng Thầy đã bao năm tháng,
Tiếng Nam Mô vẫn dội âm thanh.*

*Bồ câu trắng phương xa bay đến,
Báo tin lành năm mới đầy hên,
Chúc bạn đạo chung sống hòa bình,
Trong thanh tịnh niềm vui cảm mến.*

*Ngày đầu năm bạn đạo đủ đầy,
Cùng hân hoan sum họp vui thay,
Luận đạo sự trong niềm thông cảm,
Hỏi cùng nhau Thầy ở đâu đây?*

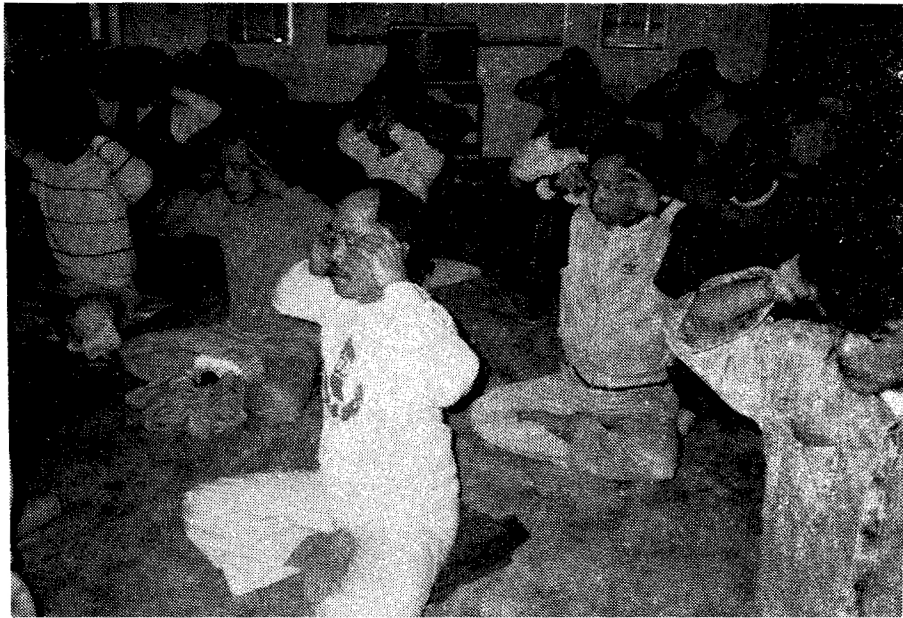
*Thầy đã đến ngay trong tâm thức,
Qua thông điệp chào đón tân niên,
Nhẹ nhàng, êm dịu nhưng nghiêm túc,
Gọt rửa tâm tư sạch bụi trần.*

*Sau ba ngày CHUNG SỐNG HÒA BÌNH,
Bao sắc điện rực rỡ bình minh,
Buồn chia tay hẹn ngày tái ngộ,
Tuyết vẫn rơi thanh nhẹ tâm linh./.*

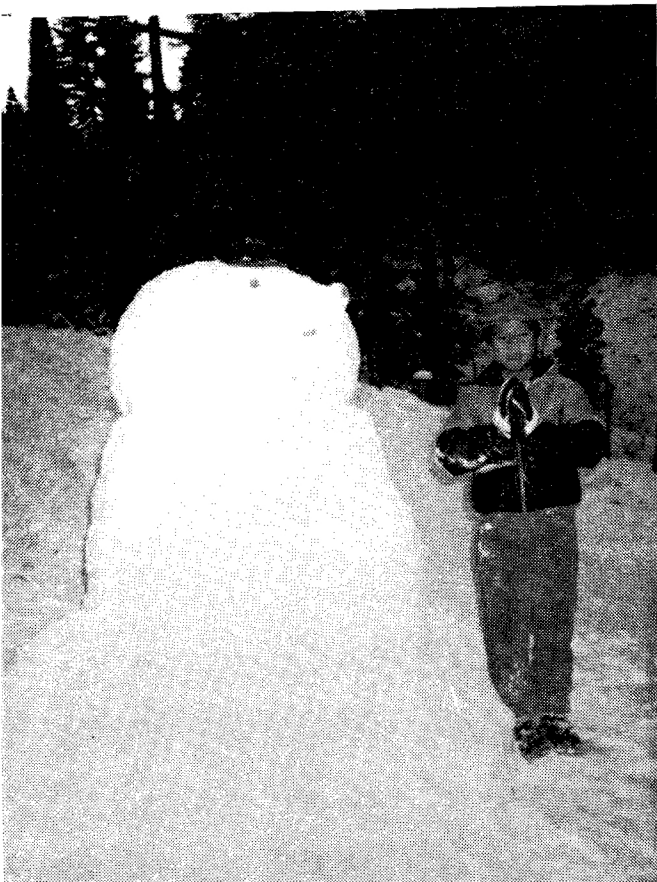
HÌNH ẢNH SINH HOẠT BA NGÀY SỐNG CHUNG HÒA BÌNH TẠI THIỀN VIỆN VĨ KIÊN

Các bạn đạo nữ đang thiền chung tại phòng Thiền Nữ

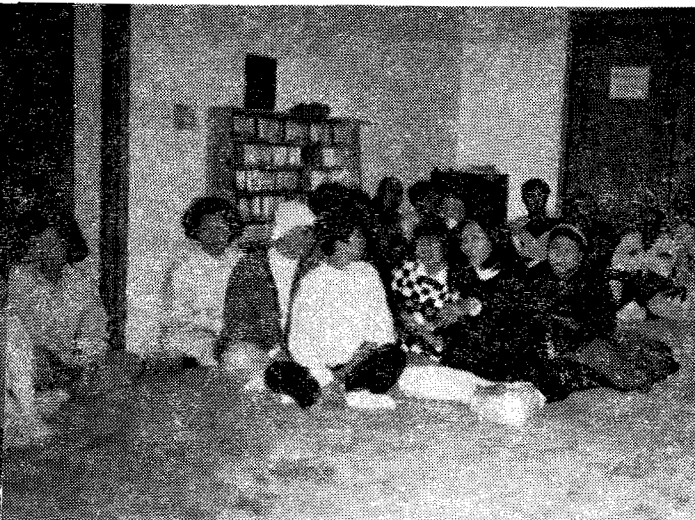

Các bạn đạo nam đang thiền chung tại phòng Thiền Nam

Em Micheal, con em một bạn đạo cũng được dịp tham dự sống chung hoà bình và có niềm vui bên cạnh Người tuyết "snowman". Người Tuyết được các em đắp lên ở tư thế chấp tay ngồi thiền.

HÌNH ẢNH SINH HOẠT BA NGÀY SỐNG C

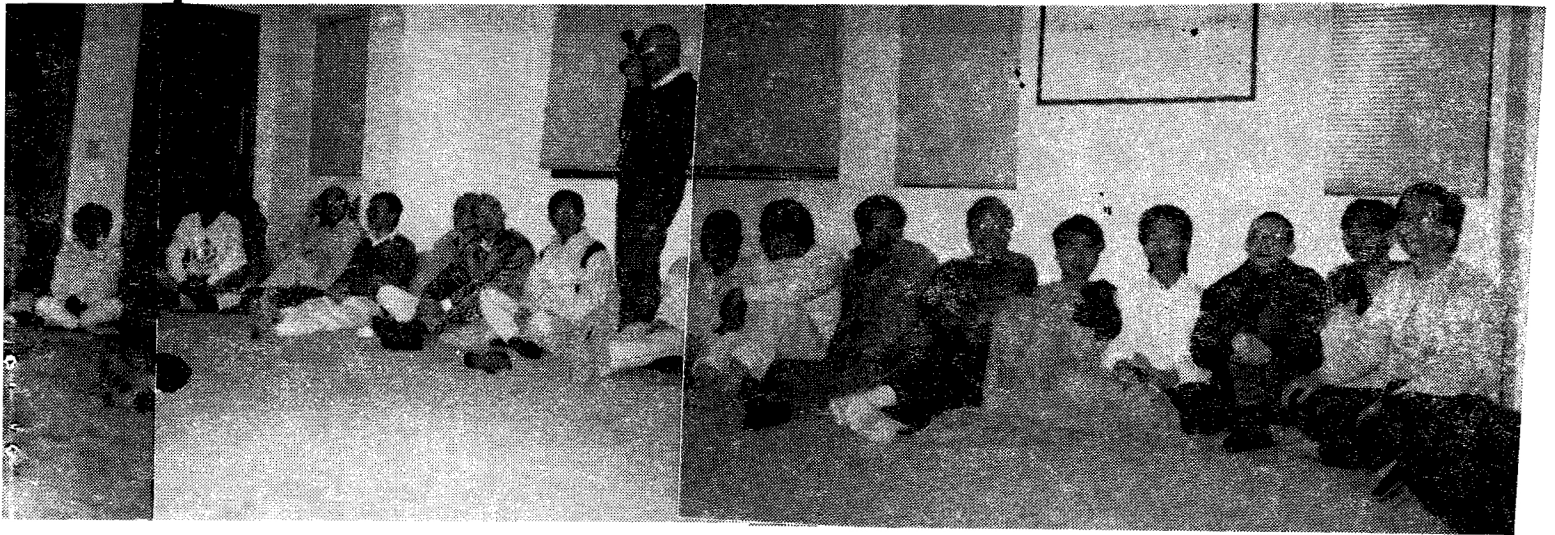
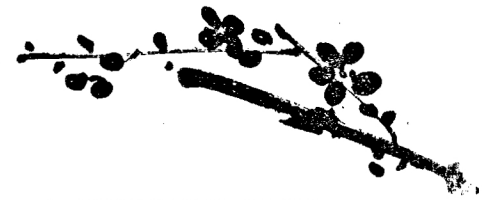
Sau buổi cơm sáng, ban đạo hăng hái ra quét tuyết quanh khu nhà của Tu viện. Một số bạn đạo khác được dịp đi thiền hành trên con đường phủ đầy tuyết mịn trải trên lưng đồi

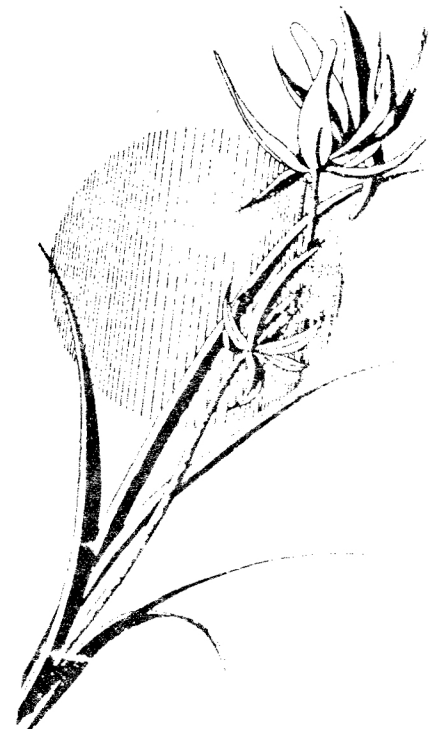
Một bạn đạo chụp hình kỷ niệm ở tư thế ngồi thiền trên gò tuyết

CHUNG HÒA BÌNH TẠI THIỀN VIỆN VĨ KIÊN

Các bạn đạo đang hăng hái phụ việc nấu nướng; vui vẻ tận độ cơm, rau, đậu hũ, và xung phong rửa chén đĩa, nồi niêu, song chảo.

Trời mùa đông gió bắc,
 Quyện áo ai vờn bay,
 Nắng vàng run trong gió,
 Lá trên cành xôn xao...

Tuyết bông rơi lất phất,
 Trắng xóa vùng non cao,
 Một đàn bồ câu trắng,
 Lặng đứng bên thiên môn.

Rừng thông vươn cao vút,
 Thảm tuyết trải lưng đồi,
 Không gian ôi hùng vĩ!
 Non Bồng hay non Tiên?

Niệm hành trong tịnh vắng,
 Làn tuyết mịn trắng trong,
 Lún sâu theo nhịp bước,
 Nam Mô A Di Đà...

Lâng lâng hồn phiêu lãng,
 Nhạc khúc trời đầu đây,
 Bước trên vùng mây trắng,
 Tâm thiền thanh thoát bay...

Diệu Hạnh
 Mùa Đông tám chín

Sau Ba Ngày Sống Chung Hòa Bình tận hưởng sự thanh nhẹ, lắng nghe những lời từ ái của Đức Thầy, nhường nhịn, tương kính đối với nhau, các bạn đạo đã chụp hình lưu niệm trước cổng Thiền Viện và bên cạnh Người Tuyết "Snowman" đang chấp tay vái chào từ giả mọi người

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

P.O. Box 2522, Garden Grove, CA 92642

NON-PROFIT ORGANIZATION – CORPORATE NO. 1060367

THƯ NGỎ ĐẦU NĂM

Westminster, ngày 12 tháng 1 năm 1989

Kính thưa quý bạn đạo,

Nhân dịp đầu năm Kỷ Ty, thay mặt Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, chúng tôi kính chúc quý bạn đạo một năm mới đầy an phúc và tinh tấn trên đường tu học.

Trong hơn 7 tháng qua, kể từ khi được quý bạn đạo giao phó trách nhiệm điều hành Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, các bạn đạo trong Ban Chấp Hành cùng các bạn đạo phụ trách các Ban Thâu Bãng giảng video, cassette, Ban Ấn Hành Kinh Sách, Ban Lá Thư Vô Vi, Ban giúp đỡ người tỵ nạn, Ban yểm trợ và bảo trì Thiền Viện Vĩ Kiên... đã cố gắng trong phạm vi khả năng của mỗi người để góp phần chung lo cho sự phát triển của cộng đồng Vô Vi.

Sự tồn tại và sinh động, điều hòa của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Vô Vi Hoa Kỳ có được là nhờ sự chỉ dạy cao cả của Đức Thầy cho chúng ta thấy con đường Tha Thứ và Thương yêu phải đi để trở về Nguồn Cội, hợp cùng sự dẫn thân, hy sinh của Cha Nhân Hòa để khai mở tâm thức, phục vụ bất vụ lợi và sự phát tâm đóng góp nhân lực, tài lực trong tinh thần vô quái ngại của các các bạn đạo khắp năm châu để cùng xây dựng cơ đồ tâm linh của Thượng Đế.

Năm mới lại đến. Một năm hứa hẹn nhiều thử thách cho cộng đồng Vô Vi như lời Thầy giảng trong ba cuộn băng đầu năm. Ước mong rằng mỗi cá nhân chúng ta nói riêng, và cộng đồng Vô Vi nói chung sẽ dũng chí đối diện với mọi thử thách, giữ thanh tịnh để sáng suốt giải quyết những khó khăn và giữ hòa ái để cùng giúp đỡ, dìu dắt nhau trên con đường trở về Nguồn Cội.

Thay mặt Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, chúng tôi thành thật cảm tạ sự đóng góp của quý bạn đạo về vật chất lẫn tinh thần để giúp Hội luôn cải tiến và phục vụ cộng đồng Vô Vi ngày một thêm hữu hiệu hơn.

Kính chúc quý Bạn đạo một năm mới thân tâm an lạc.

Kính thư

T.M. Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ

Hội Trưởng

Bùi Toán

Bùi Toán

BA NGÀY SỐNG CHUNG HÒA BÌNH TẠI T/Đ THANH HÒA, SAN DIEGO.

Thanh quang của Đấng Cha Lành tràn ngập tại những nơi các bạn đạo chung thiên trong ba ngày đầu năm dương lịch 1989. Đó là những lời êm ấm của Đức Thầy đã nói rõ trong cuốn băng Xuân.

Chương trình chung thiên trong ba ngày này đã được đạo hữu Hoàng đề ra đã có hiệu quả vô cùng tốt đẹp. Trước khi thiên, chúng tôi có một màn lay 50 cái để kinh mạch trong thân thể chạy đều hòa, hỗ trợ cho việc nhập định dễ dàng, sau đó là thở chiếu minh để thanh lọc cơ thể, hai phương pháp này đã được Thầy lưu tâm trong ngày Tết Hồi Sinh tại T/V Nhấn Hòa. Tâm trí tôi trong ba ngày SỐNG CHUNG HÒA BÌNH giống như ba ngày Tết Hồi Sinh. Tâm hồn lâng lâng, không còn lo nghĩ gì về việc đời. Trong lòng tôi tràn ngập một niềm sung sướng, vui tươi, phấn khởi, như vừa được một món quà của Thượng Đế ban cho, không có gì so sánh được, không có bút nào tả xiết. Tôi nghĩ rằng chỉ mình tôi là cảm thấy như vậy, nhưng đến giờ trao đổi tu học, thì ra ai cũng có cảm giác như tôi. Anh em bạn đạo cảm thấy thương yêu nhau thật sự, một tình thương thấm thiết còn hơn anh em ruột thịt.

Trong khi mọi người đang trao đổi tu học, thì nghe bên ngoài có tiếng xe, thì ra đó là anh Mười Hòa từ Washington State đi chơi ghé thăm chúng tôi và anh cho biết "Sao hôm nay lạ kỳ, tôi còn đang bị bệnh, sao vô đây thấy nhẹ nhàng và hết bệnh". Tôi cảm thấy thanh quang của Đấng Cha Lành thực sự hiện diện trong ngôi nhà nhỏ bé này. Anh Mười Hòa đã ở lại hàn huyên với chúng tôi khoảng một tiếng đồng hồ thì phải ra đi trong luyến tiếc.

Qua ngày thứ hai, có một số bạn đạo mới đến và cũng cảm thấy sự thanh nhẹ đó. Đặc biệt có một anh bạn đạo người ngoại quốc bị băng bó chân, nhưng anh đã không quản ngại tới chung thiên với chúng tôi, và anh đã cảm nghiệm được sự rung động trong lòng, khi nghe âm ba của Đức Thầy truyền đi trong cuốn băng cassette, mặc dù anh không hiểu, nhưng anh đã cảm nhận có một sức mạnh tâm linh đã thúc đẩy anh phải tu vì thời cơ đã tới. Chẳng cần tìm phép lạ đâu xa, tôi đã tìm thấy ngay trong tâm thức tôi một phép lạ lớn lao mà tôi chưa bao giờ cảm nghiệm được, đó là sự vui tươi, thanh nhẹ, tha thứ và thương yêu.

Sau khi nghe cuốn băng thứ ba vào ngày chót, tôi không cầm được nước mắt khi được Đức Thầy ban hồng ân và thủ thi bên tai tôi những lời vàng ngọc, yêu thương. Thật là tình thương bao la của Đấng Cha Lành đã bao phủ chúng con và hàng hữu bên chúng con từng giây, từng phút. Sau đó, chúng tôi quyết định giữ ý kiến lay 50 lay vào những ngày chủ nhật, trước giờ thiên chung để trút bỏ những ưu phiền của cuộc đời và bắt đầu cho giờ linh thiêng được kết quả mỹ mãn.

Tới đây, con không biết nói gì hơn là lời đầu Xuân, chúng con, toàn thể bạn đạo tại San Diego xin kính chúc Đức Thầy và Đức Cha được dồi dào sức khỏe để hướng dẫn chúng con đi trọn con đường mà chúng con phải tới, đó là GIẢI THOÁT. Chúng con hằng đêm hướng về sức khỏe của Đức Cha Nhấn Hòa và của Đức Thầy mau chóng bình phục./.

Thanh Hòa

HỘI AI-HỮU VÔ-VỊ HOUSTON
THIỆN-ĐƯỜNG TỬ-THÔNG
202 HAWKINS
HOUSTON, TX. 77037

Ngày 18 tháng 12 năm 1988

Kính thưa Quý Bạn Đạo,

Chúng tôi hân-hạnh xin được trình bày cũng Quý vị về sự phát-triển cũng như tình-trạng tài-chánh của Thiên-đường Tử-Thông

Sau gần sáu tháng hoạt-dộng, chúng tôi đã cố-gắng cố-dộng khuyến-khích và giải thích để thực-hiện một Thiên-đường cố-dịnh tại Houston với sự phát tâm đóng góp của các Bạn Đạo Houston và các vùng phụ cận. Nhờ sự thành-tâm tình-nguyện đóng góp tích-cực sẵn có của các Bạn Đạo, chúng tôi đã mua được một căn nhà để làm Thiên-đường vào ngày 02/12/1988.

Tình-trạng tài-chánh tính đến ngày 18/12/1988 như sau:

- Bạn Đạo phát tâm cho luôn:	\$16,500.00
- Bạn Đạo phát tâm cho vay không lãi:	\$16,000.00
Tổng số thu:	<u>\$32,500.00</u>

- Tiền mua căn nhà:	\$29,000.00
- Tiền bảo-hiêm căn nhà:	\$331.00
Tổng số chi:	<u>\$29,331.00</u>

Số tiền còn lại trong quỹ: \$3,169.00

Căn nhà vẫn còn nợ của Bạn Đạo là \$16,000.00

Vì căn nhà làm Thiên-đường quá nhỏ cho nên chúng tôi dự-định sẽ xây cất thêm hoặc mua một Mobile home để làm Phòng-Thiên-Chung. Chúng tôi cũng dự-định sẽ đổ đất và đá sân sau của Thiên-đường để làm bãi đậu xe.

Do đó, chúng tôi chân-thành kêu gọi sự phát tâm đóng góp của Quý Bạn Đạo Bốn-phương để sự phát-triển của Thiên-đường Tử-Thông được tốt đẹp hơn.

Kính chúc Quý Bạn Đạo cũng Quý Quyền tâm thân thương lạc và tu tiến.

ĐỖ THÀNH HY, Hội-Trưởng.

P H Ì Ề U P H Á T - T Â M

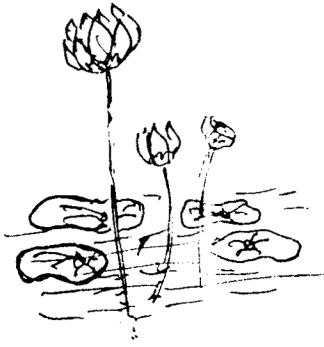
Họ và Tên:
Địa-chỉ :
..... Điện-thoai:.....

xin phát-tâm vào quỹ Thiên-đường Tử-Thông số tiền:

Tặng một lần \$.....

Tặng hằng tháng \$.....

Chi-phiếu xin để: Miss Cao Thị Tuất
2619 Hummingbird
Humble, Tx. 77396

HUẤN TỪ CỦA ĐỨC THẦY TẠI THIỀN ĐƯỜNG LÝ VĨNH

Thành thật cảm ơn Ban Tổ Chức và tất cả huynh đệ, tử muội đã hướng về tôi trong giây phút có sự hiện của tôi tại đây. Bao nhiêu năm qua, sự mong muốn của cụ Mẫn, anh Võ Thanh Vân, những người đã đi trước, cũng muốn có một Đại Hội ở San Jose. Nhưng mà vì sao? Vì trình độ tu học rất chậm, tự tạo sự sút mẻ, ngăn cách lẫn nhau, ôm nghiệp tâm, thay vì bỏ nghiệp tâm.

Ngày hôm nay, chúng ta tu, chúng ta thấy rõ rồi. Tại sao một người già có thể truyền pháp cho ta nghe, thấu triệt tâm can, thấy rõ sự sáng suốt trong nội tâm của chính ta, và chính ta có thể thực hiện được, nhưng mà người phải đi đây, đi đó để làm gì? Tại sao ngu dại gì để đi đây, đi đó, để làm gì? Để kêu mọi người dứt khoát cái của cái tạm bợ ở thế gian này. Tâm trần trực diên cuồng! Trở về sự chơn giác đời đời bất diệt ở Bên Trên. Đó, nó đang ẩn tàng trong chơn tâm của hành giả trực diện với tôi đây.

Tất cả mọi người phải thức tâm tức khắc! Bỏ nó đi, trở về với cảnh đời đời bất diệt, sung sướng vô cùng, an hưởng tự tại.

Xác thân đây là luật Trời. Luật Trời đã đi tiến tất cả mọi tâm linh ở thế gian, đi từ giai đoạn một, để thấy rõ mình. Bao nhiêu sự khát khe, đau đớn của thể xác, đánh thức chúng ta. Bao nhiêu sự tâm dục, tham muốn, của chúng ta đã dây dụa tâm thức của chúng ta, không bao giờ phát triển nổi. Vá víu vại lời lý thuyết, không thực hiện đến đâu!

Cho nên, ngày hôm nay, chúng ta có cơ hội kết hợp Đại Hội của San Jose, Đại Hội của tâm linh, Đại Hội của nam phụ, lão ấu San Jose, đã quyết tâm giải bỏ nghiệp tâm, để trở về với thực chất của chính nó, và đem thanh quang cho nơi chúng ta cư ngụ. Một phần phước còn lại của sự may mắn của người Việt Nam đã đến đây, và chúng ta nên giữ lấy và trao đổi cho nhau, và chỉ cho họ thấy rằng **một của cái cuối cùng, bất diệt, không bao giờ mất được là tâm linh sẵn có của chính chúng ta.** Sự thanh tịnh và sáng suốt, không bao giờ bị xé rách, không bao giờ bị sút mẻ.

Cho nên, tất cả chúng ta phải hướng về thanh tịnh và sáng suốt. Mà muốn hướng về thanh tịnh và sáng suốt, thì chúng ta phải bỏ tất cả nghiệp tâm, không tạo nghiệp, không lập địa vị u ơ tại thế, dứt khoát nó đi! Trở về với một vị trí chơn giác rõ ràng! Hòa tan với vũ trụ! Hòa tan với mọi người! Xử dụng tình người thật sự, không dấu diếm lẫn nhau, thương yêu và tha thứ.

Chúng ta không nghèo. Có tâm không bao giờ nghèo. Trong tất cả những người ngồi đây, thì tôi là người nghèo nhất. Nhưng mà, với cái chơn tâm của tôi, tôi không thấy nghèo. Tôi cũng vẫn đứng ra đóng góp. Tôi đã sáu mươi bảy tuổi, vẫn đóng góp, vẫn xây dựng, vẫn hy sinh, để chi? Để cho các bạn thấy rằng hồn của các bạn không bao giờ diệt! Việc làm của các bạn không bao giờ dứt! Sự tiến hóa của các bạn là vô cùng!

Cho nên, chúng ta đi trong con đường chơn giác đó, thì mới đem lại sự hòa bình cho mảnh đất. Trung Đạo thật sự trong chơn tâm của các bạn, chớ không phải ở bên ngoài, không phải sự vá víu ở bên ngoài. Thực hành để đi tới qua những cơn nhồi quả, chúng ta thấy rồi! Qua những sự tranh chấp vô lý, chúng ta đã thấy rồi! Lui về thanh tịnh, chúng ta đã hưởng và chúng ta đang hưởng! Chúng ta vui mừng! Vui sẽ có một Đại Hội, Đại Hội của những người ở San Jose đã từng mong muốn thầm kín, mong muốn mà không làm được vì sự trở ngại. Nhưng ngày hôm nay mở ra rồi. Tất cả chúng ta sẽ làm. Chúng ta vui lên để mọi người trở về đây đón và hưởng mùi sen thơm tho, phảng phất trong Thiên Viện Hai Không sắp tới.

Hôm nay là ngày vui, tôi trở về với các bạn, nhắn nhủ đôi lời tâm huyết, để các bạn tự mở những cái khuyết ô trọc và trở về với sự thanh cao trong nội tâm của các bạn. Thực hành cho đúng mức, để đem lại một món quà tốt cho mảnh đất thương yêu của Thượng Đế mà chúng ta sẽ ảnh hưởng khắp năm châu.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay./.

LUONG SĨ HẰNG

San Jose, ngày 11 tháng 12, năm 1988

THO

CHÚNG CON KÍNH CHÚC

CHA SỚM BÌNH PHỤC.

*CHÚNG con thỏn thức nghe Cha bệnh,
CON đỏ dù lo lượng sức mình,
KÍNH dâng lời nguyện BỀ TRÊN độ,
CHÚC thân tứ đại dặng an bình.
CHA ơi! trần thế bơ vơ : khổ,
SỚM tôi không ngăn lệ Mẹ hiền,
BÌNH mình ló dạng Thiên phương pháp,
PHỤC vị linh căn toại nguyện tình.*

*Chúng con kính dâng lên CHA NHẮN HÒA
Kính bái
Xuân Hồng
(Viết thay cho nhóm bạn con ở Noumea)
28-11-88*

THƯƠNG NHỚ CHA

*Cha ơi! Cha có khỏe không?
Con thương, con nhớ, con mong Cha hoài!
Nỗi lòng biết tỏ cùng ai?
Vội vàng ghi chép dặm dài nhớ thương.
Để cho Cha được tỏ tường,
Nỗi lòng con trẻ nhớ thương Cha già.
Ba ngày vui Tết Nhắn Hòa,
Cha con thức trắng đêm dài vui ca.
Tình thương con trẻ đậm đà,
Cha vui ca hát, Cha hòa cùng con.
Lòng Cha như biển, như non,
Tình thương dào dạt không mòn nhớ thương.
Canh khuya thao thức đêm trường,
Thấy Cha bệnh nặng, con thương lệ sầu.
Ước mong Cha hết bệnh mau,
Cha con gặp lại, con hầu chuyện Cha.
Chung vui dưới mái Viện nhà,
Cha con xum họp, vui ca tương phùng./.*

Hạnh Lưu
Dallas, Texas

ĐỨC THẦY TÁM THĂM VÙNG BẮC CALIFORNIA

Nguyễn Minh Triều

San Jose

Sau hơn một năm, kể từ tháng 9 năm 1987, Đức Thầy Tám đã trở lại Thiên Viện Hai Không, vùng đồi núi Oroville, Bắc California vào ngày 24 tháng 11 năm 1988 lúc 1 giờ :30 trưa. Đức Thầy trở lại T/V được hai tu sinh Marc và Sơn đi đón. Vì không muốn làm phiền các bạn đạo đón rước, Đức Thầy chỉ thông báo cho các bạn đạo ngày Thầy đến vào hôm sau, 25-11-88.

Ngày thứ bảy 26-11-88, bạn đạo khắp nơi trong vùng Bắc California đã trở về T/V Hai Không. Ngoài các bạn đạo địa phương, còn có anh chị Bùi Toán, Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ và gia đình đã đến Thiên Viện từ hai hôm trước. Đây là ngày Thầy bận rộn tiếp xúc với khoảng 40 bạn đạo đến Thiên Viện vào giờ giấc khác nhau, ai cũng muốn đến gặp Thầy. Riêng các vị lớn tuổi, được Thầy khuyên nên ở lại địa phương, vì ngày đầu Thầy đến có mưa tuyết rất lạnh lẽo. Thầy dự trù sẽ đến San Jose thăm bạn đạo sau một thời gian tịnh dưỡng tại T/V Hai Không.

Trong thời gian sống chung với các bạn đạo tại T/V, Thầy đã thuyết giảng và thu ba cuộn băng cassettes đặc biệt dành cho ba ngày Sống Chung Hòa Bình nhân dịp đầu năm. Thầy cũng dành thì giờ để tiếp bạn đạo và đồng bào sống quanh vùng Oroville. Nghe tin Thầy đến, đồng bào quanh vùng đã đến thăm và xin Thầy chữa bệnh. Thầy đã giúp đỡ trị liệu đồng bào, khám và trị bệnh cho tu sinh cùng bạn đạo đến Thiên Viện.

Hai tuần bạn đạo và tu sinh được gần gũi

sống chung với Thầy, trôi qua rất mau. Đó là những ngày vui vẻ, ấm cúng và hạnh phúc. Sau giờ điểm tâm buổi sáng và sau giờ cơm chiều, Thầy ngồi bên các bạn đạo kể chuyện đời và đạo. Chuyện của Thầy kể không bao giờ dứt, bao gồm từ cõi thế gian đến cõi thiên đường. Niềm hạnh phúc đêm đêm bên Thầy, nghe giảng đạo tưởng như bất tận...Thầy về lại nhớ đến Cha. Cũng trong khung cảnh đầm ấm tràn đầy tình thương yêu tại Thiên Viện Hai Không này, Cha và Thầy đã bao lần điu dắt tất cả các bạn đạo vượt qua biết bao khó khăn trên bước đường tu học.

Đặc biệt, lần này trở về Thiên Viện Hai Không, Thầy cho phép bạn đạo vùng Bắc California được tổ chức Đại Hội Vô Vi kỳ 8, năm 1989, lấy tên là Đại Hội Long Vân.

Sau hơn một năm gặp lại, Thầy vẫn như xưa, vẫn cử chỉ từ ái dịu dàng. Hiện nay, Thầy đang theo phương pháp dưỡng sinh gạo lức, muối mè. T/V Hai Không đang bước vào mùa đông, thời tiết lạnh. Đôi khi bầu trời quang đãng ấm áp, Thầy đi vòng quanh Thiên Viện để chỉ dẫn các công việc phát triển trong tương lai. Trong thời gian hơn một năm qua, Thầy bận rộn lo cứu độ chúng sanh khắp nơi trên thế giới.

Thiên Viện Hai Không đang trên đà phát triển...Giảng đường được sửa chữa và nở rộng gấp đôi kích thước cũ. Mái và vách đã được thay đổi. Công việc tiến triển 70% đã phải tạm ngưng vì thiếu tài chánh. Phần còn lại gồm việc đóng trần, vật liệu cách nhiệt và

trang bị các tiện nghi như máy điều hòa nhiệt độ...để sẵn sàng đón tiếp bạn đạo về đây tu học.

Cốc Thầy đã được sửa chữa và tu bổ mái hiên, sàn và trần. Một nhà mát hình bát phía trước cốc Thầy, do bạn đạo phát tâm xây dựng. Tất cả đã hoàn tất. Đường niệm hành với những bậc thang gỗ do bạn đạo Phạm Văn Trung tự thực hiện đã xong. Cốc Cha ở phía Tây Thiên Viện cũng sắp hoàn tất. Trong tương lai, nếu được sự phát tâm, tiếp sức của các bạn đạo, một số công việc xây dựng cơ bản như cầu tiêu, nhà tắm sẽ được thực hiện để cung ứng các tiện nghi căn bản cho bạn đạo đến thăm Thiên Viện Hai Không.

Trong hai tuần tại T/V, mọi người đã tuyệt đối tôn trọng giờ giấc nghỉ ngơi của Thầy. Tuy nhiên, Thầy cũng không có thì giờ nhiều để lưu lại nơi đây. Vào ngày 8-12-88, Thầy đã đi San Jose để thăm bạn đạo tại đây.

Chiều thứ bảy 10-12-88, Thầy đến thăm Thiên Đường Tân Nguyệt. Hơn 60 bạn đạo chờ gặp Thầy tại đây. Thầy về nghỉ lúc bảy giờ tối.

Sau đó, vào lúc 9 giờ sáng ngày chủ nhật 11-12-88, Thầy đến Thiên Đường Lý Vĩnh. Nơi đây, Ban Chấp Hành HAHVV Bắc California đã trình bày cùng Thầy và các bạn đạo về kế hoạch thực hiện Đại Hội Vô Vi 1989 tại Thiên Viện Hai Không.

Trong phần ban huấn từ, Thầy nhắc nhở mọi người về sự phát tâm hy sinh và đạo đức để việc tổ chức Đại Hội được kết quả tốt. Dù Thầy không có dư tiền bạc, nhưng Thầy cũng đã tặng cho quỹ tổ chức Đại Hội một ngàn đô la, anh Nguyễn Cao Thuấn đã đóng góp hai ngàn đô la. Thầy dùng cơm trưa tại Thiên Đường cùng hơn 60 bạn đạo và rời Thiên Đường lúc gần 1 giờ trưa.

Chiều thứ hai ngày 12-12-88, vào lúc 5 giờ chiều, Thầy đến thăm gia đình anh chị Võ Thanh Vân. Hơn 60 bạn đạo đến tham dự. Tại đây, Thầy đã giải đáp thắc mắc cho một số bạn đạo. Điểm mà mọi người đều vui mừng là sau phần giải đáp cho chị Võ Thanh Vân, với lòng từ ái của Thầy, anh chị Vân đã vui vẻ mở cửa lại Thiên Đường. Thầy đã dùng cơm tối, và vui vẻ chuyện trò với bạn đạo và về nghỉ lúc gần 8 giờ tối.

Ngày 13-12-88, Thầy đã rời San Jose trong niềm thương yêu, lưu luyến của bạn đạo./.

*Em có tình yêu âm tận hồn,
Yêu đời, yêu đạo lẫn tam công,
Tình yêu hòa cảm trong ba cõi,
Chẳng thể dành riêng khách có lòng.*

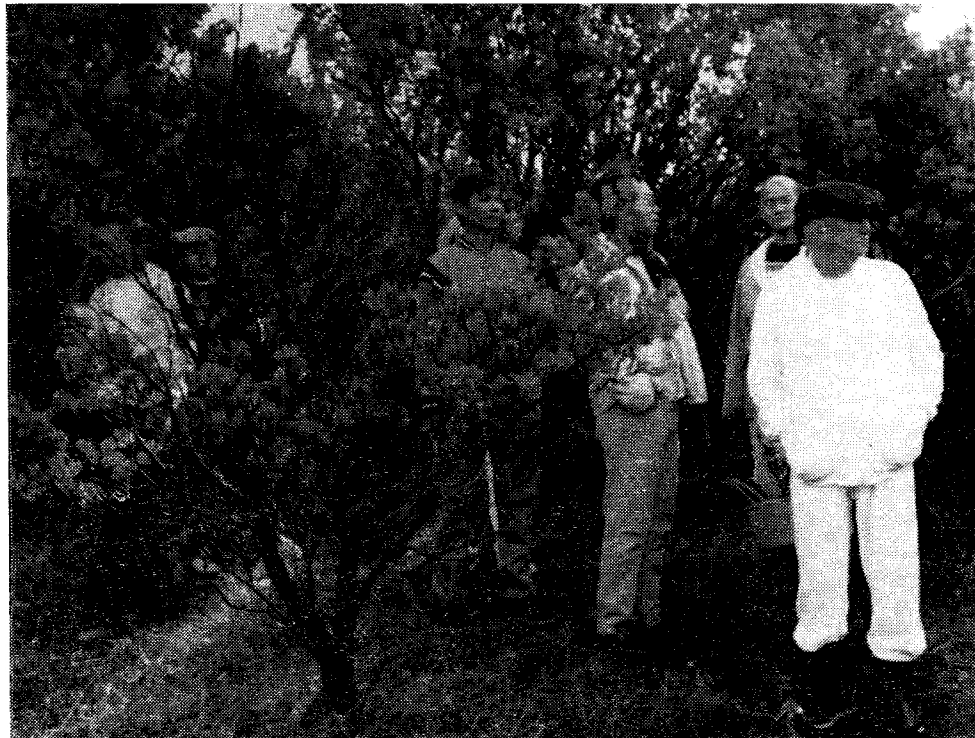
*Hỡi khách có lòng muốn em yêu,
Thì mau hành pháp lý cao siêu,
Đạt thanh cứu khổ trần gian nạn,
Gặp được tình em trong biển yêu.*

*Em đã vì yêu dệt mộng tình,
Nguyện lòng tự sửa thoát u minh,
Tình em dâng hiến cho muôn loại,
Dâng Đấng Từ Bi lẫn ngục hình./.*

Thanh Thanh P.H.

Các bạn đạo tại Bắc California đang đưa Thầy Tám đi quan sát khu đất chung quanh Thiền Viện Hai Không, để định chỗ xây cất chuẩn bị cho Đại Hội Vô Vi 1989 sẽ được tổ chức tại đây.

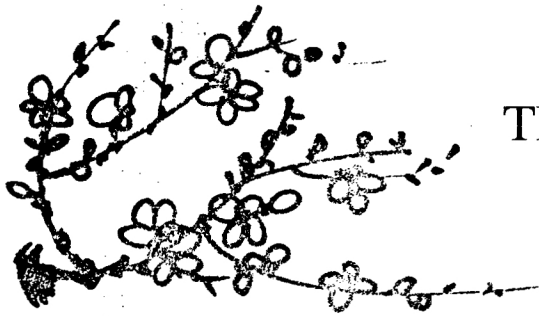
Chúng con xin với Cha:
 Thừa Cha, Cha múa lân cho con coi đi!
 Cha mỉm cười từ ái:
 Ừ, ngày mai Cha múa.
 Hôm sau:
 Trên khán đài Tết Hội Sinh,
 Trống đánh đập dồn,
 Đầu lân quay quay,
 Thân lợn rông bay,
 Một vùng rừng xanh nô nức,
 Các đạo hữu thay múa,
 Nam lẫn nữ,
 Già lẫn trẻ,
 Phen này quyết cùng ra tay,
 Nghe niềm vui ngất bay,
 Kìa Cha ra quân,
 Quần chèn đen giầy bố,
 Cha chụp lấy đầu lân,
 Ai nhanh thì giữ phần thân,
 Đạo diễn Hongkong trở tài,
 Trống reo vang tỏ mở,
 Chuyến này lân thứ thiệt,
 Tay trống phải đánh hết gân,
 Âm điệu như thúc vạn quân,
 Chúa lân bước hư hư, ảo ảo,
 Theo nhịp bước lằng lằng,
 Thầy mỉm cười tán thưởng,
 Vui niềm vui theo lân.

Cha Múa Lân

Bước lân Chúa nhảy sao gọn bản,
 Ông địa "Tư" cầm quạt phẩy phẩy...
 Thấy chùng như quyết đón đầu lân.
 Chúa lân vụt lùi bước, lùi bước,
 Rồi thình lình tung cước đá ngược...
 Ông địa hờn vía lên mây!
 Lạy Cha, con không dám chọc trây,
 Từ nay quyết tu tu, tĩnh tĩnh,
 Để theo Cha bay lượn trong mây,
 Hội trường nghe vang tiếng cười,
 Quên tất cả những ngày đắng cay,
 Cửa xác trần,
 Cửa đường trần,
 Và những ngày cùng dân thân,
 Mồ hôi lân Chúa nhỏ giọt,
 Nhưng chân vẫn bước quay quay...
 Để cho con được vui,
 Để tình Cha thêm thấm đượm,
 Hát câu tình thương khôn vơi...
 Chào đón mừng Kỷ Nguyên Di Lạc,
 Thêm Nhấn Hòa vui nhộn chẳng hề ngơi.
 Vui hôm nay rồi lại ly bôi,
 Mong ngày mai lên nắng đẹp,
 Khúc tương phùng lại nở vạn hoa tươi.

Kim Hương
 San Francisco

TRANG VUI HỌC

Vân Khanh

* **Trả lời anh Nguyễn Corneille Tùng**
(Bordeaux, France)

Đọc bức thư dài bốn trang đánh máy của anh, tôi thấy có hai vấn đề thật hay, xin ghi lại đây để bạn đọc cùng chung học.

1) Anh Tùng sau mười năm đi rao giảng tin mừng của nước Đức Chúa Trời với tất cả khả năng và lòng thành, nhưng tới năm 1987 mới nhận thấy công tác tình thương gần như hoàn toàn thất bại vì mọi người quá lơ là với tin mừng nước Trời, thêm vào đó, sức khỏe bị suy yếu. Anh buồn và gần như tuyệt vọng. Anh đã gõ cửa nhiều tôn giáo để tìm kiếm chơn lý mà chưa gặp. Không còn cách nào hơn, anh tìm đọc lại cuốn Thượng Đế Giảng Chơn Lý mà anh đã chê là tà và bỏ xó một thời gian. Lần lần, anh thấy lời lẽ cuốn sách thật cao siêu, nhưng vẫn không tin đó là của Đức Chúa Trời. Anh đã đem vấn đề câu hỏi Đức Chúa Trời là Đấng mà anh hằng kính yêu và tôn thờ bằng tâm. Với lời thăm cầu nguyện " Thưa Cha, cái Ông trong cuốn TĐGCL tự xưng là Thượng Đế, là Cha. Vậy xin Cha cho con rõ người đó là ai vậy? " Thành linh anh nghe rõ trong đầu có tiếng trả lời "Phải chính ta đây!" Đó là lần đầu tiên anh nghe được tiếng của Cha Trời, là một ân phước thiêng liêng vô cùng đối với anh. Một thời gian sau, anh bị trọng bệnh, bác sĩ bó tay vì vô phương cứu chữa. Anh đã cầu hỏi Cha Trời xem phải làm sao (đối với anh, sự cầu hỏi là một hình thức thưa chuyện rất thân mật với Cha trên Trời, như một người con trò chuyện với cha ruột). Lần này, anh nhận được

tín hiệu của Cha chỉ dẫn cách trị liệu và giải thích bệnh lý rất khoa học. Không một chút nghi ngờ, anh xin xuất viện, để về nhà trị bệnh bằng nước lã trong 15 ngày. Anh đã sống lại thay vì đã chết 100% . Nhờ cuốn Thượng Đế Giảng Chơn Lý và nhờ hai lần liên lạc được với điển của Cha trên bộ đầu, đời sống tâm linh của anh đã hoàn toàn thay đổi. Anh đã trường chay, tuyệt được dục trần và bắt đầu thiên theo Pháp Lý Vô Vi.

Sau đó, anh có tiếp xúc với hai Thiên Đường bên Pháp để trao đổi, học hỏi, thì biết đường lối của Vô Vi không nhận điển của ai cả, kể cả Cha và không được cầu nguyện. Do đó, anh bị xem như sai đường lối Vô Vi, nên anh đành ẩn tu một mình. Anh thắc mắc vì việc liên lạc được với điển của Cha như đã kể trên là kết quả của những năm dài thành tâm hiếu kính, không lẽ đó là một hành động sai chơn lý hay sao? Nếu xét theo khoa học thì giống như một máy vô tuyến điện tốt và mạnh là có thể liên lạc được với thượng cấp ở xa, đâu có gì lạ?!

Đáp : Tâm trạng của anh, tôi đã trải qua nên rất thông cảm. Qua hai lần nhận điển của Cha để làm việc trên Đại Hội, tôi cũng đã bị nhiều người không hiểu cho là "đồng bóng, mê tín", lại thêm gặp lúc Công Giáo phỉ báng Vô Vi, nên bạn bè càng xa lánh hơn. Tôi không buồn vì nghĩ rằng thà chịu sự hiểu lầm một thời gian mà làm được việc cho Cha và Thầy, cùng giúp bạn đạo học hiểu về vô hình để khỏi bị khối trược xâm chiếm. Tôi tin rằng với đức tin thành kính và đạo hạnh tốt lành, anh đã nhận được đúng lời dạy của Cha Trời qua hình thức "tâm tâm tương ứng". Thực ra vấn đề

tâm tâm tương ứng cũng có nhiều cạm bẫy, nếu chúng ta quá lạm dụng hoặc tâm tánh chưa được trong sáng, chỉ tương ứng được các phần điển thấp trong cõi vô hình thì dễ bị lợi dụng. Do đó Vô Vi chủ trương tự tu, tự tiến, không nhờ đỡ cầu xin bất cứ vị thiêng liêng nào, phải dũng mãnh tự đi, tự hành thiền để thấp sáng đèn tâm, soi rõ tánh xấu, sửa tiến để đi về thanh tịnh sáng suốt, từ đó mới thực hiểu và hòa được với Cha Trời. Tôi vẫn luôn tin tưởng Cha không xa chúng ta, vẫn hằng theo dõi, dạy dỗ và giúp đỡ những khi cần thiết. Nhưng Cha Mẹ yêu con, đều muốn con trưởng thành, dũng mãnh, tự hành, tự đạt, nếu cứ mãi ỷ lại, hơi một chút xin cái này, cầu cái nọ thì có ngày bị ăn đòn, phải không anh? Vì vậy người tu Vô Vi đang phải tập làm người lớn, không nhõng nhẽo xin xỏ, làm phiền Bề Trên. Do đó, mong anh thông cảm cho các bạn và cũng gắng dụng Pháp, hành thiền để thanh lọc thân tâm luôn được trong sáng, hầu được Cha yêu nhiều hơn.

2) Hỏi : Anh hỏi ý kiến chúng tôi về mục "tin đồn" của báo Văn Nghệ Tiền Phong số 296 "theo một tờ báo Công Giáo tiết lộ thì hiện nay có một thứ tà đạo gọi là Mật Giáo đang tác hại không ít cho một số gia đình Công Giáo, ngay cả trong những gia đình đạo gốc xưa nay vẫn có niềm tin vững chắc. Người theo đạo thường đeo một lá bùa mà họ gọi là linh ấn để hộ mạng...Nhiều người theo Mật Giáo đã trở thành dăng trí, cặp mắt lơ lơ, thân thể gầy gò vì ngồi thiền quá lâu và tiếp xúc với người chết"

Đáp : Vào năm 1982, phái Mật Tông đã có một thời gian đi thăm các Thiền Đường Vô Vi tại Mỹ để biểu diễn các màn cho uống nước, vẽ bùa, nhận điểm múa võ..vv.. Một số anh em cũng bị xao động. Đây cũng là một lý do khiến trong hai kỳ Đại Hội Vô Vi 83, 84 đã có các màn diễn để anh em học và hiểu rõ hơn về vô hình để khỏi bị lầm lạc. Theo tôi

nghĩ, có đức tin vững mạnh là điều rất đáng quý, nhưng nếu luôn lệ thuộc và cầu xin thì ma quỷ cũng có thể giả dạng Chúa, Phật để lôi kéo làm lợi cho chúng, khi chúng ta không đủ sáng suốt, rất dễ bị lừa. Do đó người tu Vô Vi, tuy rất tin yêu Trời Phật, nhưng không ỷ lại, luôn hành đúng Pháp để khứ trước, lưu thanh, trở về với sự thanh tịnh sáng suốt sẵn có trong chơn tâm. Thân tâm càng trong sáng thì tần số điển quang càng cao, mới hòa được với khối thanh nhẹ. Nếu không chịu tu tâm sửa tánh, thanh lọc tự chủ, chỉ ngồi cầu xin mong vọng, sẽ bị khối trước lợi dụng cả hồn lẫn xác. Đây là điểm quan trọng, chúng ta cần ghi nhớ trong giai đoạn này.

Trả lời anh Lý Ngọc Cương (Victoria, Australia)

1) Hỏi : Thầy nói cứu huyền thất tổ là tôm tép, thịt cá trên bàn ăn, còn chị thì giải thích là cứu trùng dài, thất từng la vông, tôi không biết tin ai. Vì Thầy giải thích như vậy, nên bạn đạo Úc Châu trong đó có tui độ mạn lia lịa để ước mong cứu được cứu huyền thất tổ.

Đáp : Cơ thể chúng ta nhờ được nuôi dưỡng bởi bao nhiêu thực phẩm mới trở nên to lớn và sống mạnh để giúp phần hồn có nơi cư ngụ, học hỏi tiến hóa. Khi vào cơ thể, thực phẩm sẽ được nhồi luyện ở các tầng giới hạ thừa, rồi những chất dùng được sẽ theo máu đi bồi dưỡng các lớp gân số thịt. Như vậy nói cứu huyền thất tổ là chín tầng điển, bảy lớp gân hay tôm tép thịt cá đều không khác, nếu anh hiểu trên ý nghĩa nuôi dưỡng và biến hoá của thực phẩm để tạo nên sức sống cho con người, không chỉ có nghĩa là ông cố hay tổ nào đó của giòng họ. Khi chúng ta tu tới lúc cảm được sự thăng hoa của điển trong các tầng giới của cơ thể, mới thấy việc tu sửa, lập hạnh là quan trọng để cứu cứu huyền thất tổ, tức cứu những phần điển của thực phẩm đã đóng góp để tạo nên tiểu vũ trụ bản thể này.

Hiểu được điều đó, chúng ta sẽ không còn thái độ ăn lia lịa mà sẽ ăn trong ý thức, ăn trong tinh thần làm việc, thương yêu cứu độ. Lúc đó mới có thể gọi ăn là độ và chay mặn không thành vấn đề. Nếu bản thể chưa thông, niệm Phật chưa đạt, còn bị nghẹt bởi bao rác rưởi cũ, mà còn rước thêm thịt thú, thì không thể tránh được những lúc bị chúng phản động khiến sân si, rồi bị trược khí bên ngoài ảnh hưởng thêm để làm những điều sai quấy. Do đó khi duyên nợ tới thì chúng ta ăn, nhưng ăn rồi phải biết giải để giúp chúng thăng hoa thì mới gọi là độ.

2) Hỏi : Trong kinh Phật có nói "Minh tâm kiến tánh thành Phật", Thầy giải thích "Tánh là tánh tình, thói hư tật xấu", kinh Phật giải nghĩa là tánh giác, linh giác. Vậy ta tin Thầy hay tin kinh Phật? Hiện nay cộng đồng Vô Vi chúng ta có hơn 1000 cuốn băng, có ai nhờ cuốn băng này mà cảm nhận được tánh giác của mình chưa? Vô Vi sẽ đi về đâu? Chối bỏ kinh điển để bám vào luận giải bá vợ, tào lao, nó để sao?

Đáp : Nhờ thực hành thiền định, tôi hiểu được khi tâm còn bị giam hãm trong u tối, chưa trở về được ngôi vị chủ nhân ông, thì thường bị lục căn, tánh vía, tức là cái ta phạm ngã lấn áp nên lúc nào cũng nghĩ là mình ngon, mình đúng. Nhưng khi hồn đã sáng, tâm đã minh mới kiến được cái tánh để thấy rõ thói hư tật xấu, thấy sự sai lầm của mình để sửa. Nhờ biết sửa nên tánh trở nên trong sáng dần dần mới gọi là linh tánh hay linh giác, để góp phần làm việc đắc lực hơn cho phần hồn. Tâm (tức là hồn hay chơn ngã), tánh (tức là vía hay phạm ngã) là hai phần khác nhau, nhờ hành thiền mới rõ được sự khác này. Tôi nghĩ rằng anh đọc kinh Phật và hiểu trong con người chỉ có một phần là tánh giác, kiến được tánh là thành Phật. Vậy chữ "Minh tâm" để làm gì? Và cái gì kiến được tánh? Kiến được tánh rồi mà không nhận được điều hay dở để

sửa tiến, cũng như thấy nhà dơ mà không dọn, thì có gọi là thanh tịnh, sáng suốt, là Phật không?

Người tu Vô Vi không chối bỏ kinh điển, nhưng học và hiểu kinh điển bằng thực hành, thực chứng, không dụng lý luận của trí thức (cái thức của hạ trí) để ôm chữ nghĩa mà không thực hiểu nghĩa của chữ!

Những băng giảng của Thầy cũng không ngoài sự tự hành, tự đạt của chính Thầy và Thầy đã hết lòng trao lại kinh nghiệm cho chúng ta. Người nào nghe và đạt được thì tự họ biết và tự họ tiến, chúng ta đâu cần phải kiểm kê và xét hỏi. Còn anh cho rằng đó là những lời giảng bá vợ thì đó là quyền nhận thức theo trình độ của anh. Riêng tôi khi nghe băng, chỉ cần nhớ một câu để sửa mình tiến thêm là đủ, không nhồi sọ, ôm cho nhiều, nên thấy khoẻ ru!

Kèm theo hai câu hỏi trên, anh đã gửi chúng tôi bài viết "Phản trắc" với những lời lẽ phê bình Đức Thầy và cộng đồng Vô Vi. Tiếp đó, chúng tôi lại nhận được một lá thư nói lên sự hối hận của anh vì đã viết bài đó trong tâm trạng "nổi loạn vì mất niềm tin" và yêu cầu dùng phổ biến (mặc dù anh đã gửi cho nhiều Thiên Đường. Chúng tôi rất thông cảm với tâm sự của anh vì trong giai đoạn thử thách của Vô Vi. Có người vững bước tiến, có kẻ dậm chân hay lùi bước. Chúng ta còn đang trên đường học hỏi thì khó tránh được sai lầm, nhưng điểm quan trọng là biết nhận ra để sửa và không tái phạm. Những thái độ sai lầm thường là vì không hiểu cặn kẽ vấn đề, chỉ nhìn một góc và cố chấp mãi trong tư tưởng đó. Nếu chúng ta chịu trao đổi và bàn bạc với nhau trong tinh thần thương yêu cởi mở thì sự hiểu lầm sẽ tan biến và đường tu học sẽ tiến mau. Vì thế, tôi xin được đóng góp quan điểm với những vấn đề anh đã nêu ra để anh em cùng chung học. (Vì biết đâu cũng có nhiều người hiểu lầm như anh).

1) Anh cho rằng Thầy Tám và cộng đồng Vô Vi đã đi ngược lại những lời dạy tự tu, tự tiến của chư Phật, của Đức Kim Thân khi Thầy bày ra các màn diễn lên, diễn xuống trong các Đại Hội, gây cho các bạn đạo mất tự chủ, trở thành những người nô lệ, vọng tâm, khiến người ngoài xem thường Vô Vi.

Đáp: Theo tôi nghĩ, chính những màn trong Đại Hội đã ngăn ngừa cho anh em Vô Vi khỏi bị sai lầm vì những gạc gắm của khối trược vô hình hoành hành rất mạnh trong những năm đó. Với những màn biểu diễn sống động, tất cả những tầng giới diễn trong vô hình từ thấp đến cao, từ trược đến thanh đã được biểu hiện qua hữu hình để chúng ta hiểu rõ, để rồi không còn tâm trạng cầu xin, ỷ lại vào thiêng liêng, mà không hiểu thiêng liêng là gì? Không rõ anh đã đếm được bao nhiêu bạn đạo mất tự chủ, trở thành những người nô lệ trong tâm? Riêng tôi, chính nhờ những Đại Hội đó mà gắng tu hơn, và nhận thấy đa số bạn đạo tại Mỹ đã vững tâm, nên có vài vị xưng danh này nọ, mà không làm ăn được gì. Riêng trường hợp Cha Nhẫn Hòa cũng đã bị bạn đạo thử thách rất nhiều, nhưng vì có thực chất, dũng chí và tình thương, nên được một số người mến phục, nhưng hoàn toàn không có chuyện bạn đạo mất tự chủ, đi theo nô lệ, vì Cha không chấp nhận chuyện đó. Ngài luôn kích động vào những khiếm khuyết của mỗi bạn đạo để giúp họ nhận ra và tự sửa, không để ai lệ thuộc mình. Về phương diện diễn quang, rốt ráo con đường tu của chúng ta là trở về với Cha Trời nơi Nguồn Cội. Cha Nhẫn Hòa là một trường hợp tiêu biểu đã đạt đến nơi và sẵn sàng để chúng ta tìm hiểu, học hỏi. Nếu chúng ta không chấp trong hình danh, sắc tướng, mà chỉ dụng tâm để học chơn lý, thì sẽ tiến vô cùng. Còn nghe chữ "Cha" là chấp, chữ "điển" là chê, thì làm sao hiểu được mọi trạng thái. Trạng thái Hội Nhập (hay tâm tâm tương ứng thường trực) đã được nói đến trong thánh kinh khi Chúa Jesus xưng danh là

Đức Chúa Trời và Ngài đã từng nói "Ta với Cha là một (Giăng 10:30), Cha ở trong ta, và ta ở trong Cha (Giăng 10:38). Bởi ta chẳng nói tự mình, bèn là Cha sai ta, đã truyền lệnh cho ta phải nói điều chi và phải giảng điều chi. Ta biết mạng lệnh Ngài là sự sống đời đời. Vậy lời ta nói thì nói theo như Cha ta đã bảo (Father said unto me, so I speak - John 12:49).

Anh chưa gặp gỡ, trao đổi với Người, sao đã vội phê phán, chê bai?!! Chúng ta nên mở tâm để học hỏi mới theo kịp đà tiến của vũ trụ, thì mới được sống trong thời đại siêu văn minh sắp tới.

2) Anh cho rằng thiên là trở về thanh tịnh, không động, không nên khẩu khai thần khí tán. Thầy và cộng đồng Vô Vi đã đi ngược lại, đã bày ca hát ồn ào để biến Vô Vi thành gánh hát sơn đông mãi võ bán thuốc cù là hiệu Ông Phật.

Đáp : Nếu người tu thiên lúc nào cũng phải đạo mạo, mặt luôn luôn phải "nghiêm và buồn" mới đúng là tu về thanh tịnh, không động, thì eo ơi! Chán chết được! Cuộc đời có muôn ngàn trạng thái, mà trạng thái nào cũng do Cha Trời xây dựng để chúng ta học hỏi, cho đến khi đạt được thanh tịnh, không động thực sự trong cực động. Việc ca hát nhảy múa, nếu anh thực sự hòa trong đó với tâm đạo sẽ hưởng được rất nhiều thanh nhẹ. Vô Vi tu trực chỉ chơn tâm, không dụng bề ngoài. Ca hát trong hồn nhiên, cởi mở thì khẩu khai nhưng khí không tán, còn tịnh khẩu mà tâm động loạn, chê bai người này, oán ghét người nọ thì khí cũng tiêu tùng, dù có mua được đầu cù là hiệu Ông Phật, cũng không cứu được đầu anh ạ!

3) Anh là người có đọc kinh điển, nhớ dai, nên anh nhắc hơi nhiều đến tên các vị Phật này, vị Tổ kia, kinh này, sách nọ, nhưng trong suốt bài viết dài như vậy, tôi không nhận ra

được câu nào chứng tỏ anh đã hành được những gì Chư Phật dạy. Điều này chứng tỏ lý thuyết sách vở không giúp con người giải được nghiệp tâm, chỉ có thực hành mới khai thông được các bịt nghẹt trong KINH MẠCH và đạt được THANH ĐIỂN. Từ đó mới thực hiểu kinh điển và đi đến giải thoát. Vô Vi không bỏ thiên tông, không chối kinh điển, và chính Thầy đã giảng dạy kinh A DI ĐÀ và khuyên chúng ta xem đây là chánh kinh để tu học.

4) Anh cho rằng người truyền pháp phải có phong cách gương mẫu với đủ tứ đức uy nghi, lời giảng phải trước sau như một, không ba phải, ba trái, mới đem lại niềm tin, duy trì được dũng chí tu hành của bạn đạo và tạo hấp lực cho người khác tìm đến Đạo Pháp. Thầy Tám đã làm cho nhiều người mất niềm tin vào pháp môn, như vậy Thầy đã phản lại lời ủy thác của Ông Tư.

Đáp : Theo kinh sách kể lại, ngày xưa Đức Phật Thích Ca, khi giảng đạo cũng phải tùy căn cơ của từng người mà thay đổi câu nói để dẫn tiến họ, như vậy Đức Phật có ba phải không? Thầy Tám ngày nay cũng vậy. Vì tâm tư con người còn mãi luẩn quẩn trong vòng nhị nguyên, nên Thầy đã phải tùy thời, tùy trình độ mà dẫn giải. Nếu tất cả chúng ta đã quy nhất được trên bộ đầu, phóng thẳng lên cõi hư không, thấy tất cả chỉ là một, Đạo là "KHÔNG KHÔNG", có gì phải giảng giải bàn cãi thì Thầy đã khôn hơn nhiều. Với lòng từ bi vô cùng, Thầy đã đi khắp mọi nơi, mong mỗi chúng ta chịu tu với những lời tha thiết "Câu xin các con sớm thức tâm, hướng về thanh tịnh, nắm lấy chủ quyền sáng suốt. Lúc đó các con là dân tộc của Thượng Đế, các con không còn sợ hãi nữa và tiến trong đà tiến thanh tịnh và thăng hoa để dãi ở tương lai. Mọi sự hiểu lầm sẽ được giải tỏa. Thầy nguyện hy sinh, tử vì Đạo" Thử hỏi mấy ai trong chúng ta đã đến đáp được tình thương

của Thầy. Tôi nghĩ Thầy không bán Đạo ăn, nên không cần tạo hấp lực để có con số thật nhiều người tu. Đạo cần thực chất hơn là con số, và những người mất niềm tin vì hiểu lầm Thầy mà bỏ pháp thì họ cũng phải học trong cái pháp lớn rộng của Vô Vi vũ trụ, đó là sự xoay chuyển, sàng sảy của Đời, cuối cùng phải thức tâm, nhưng học bài nặng hơn. Nếu chúng ta biết hành pháp để sửa chữa ngày đêm thì mới sớm tự hưởng và tự cứu mình mà thôi.

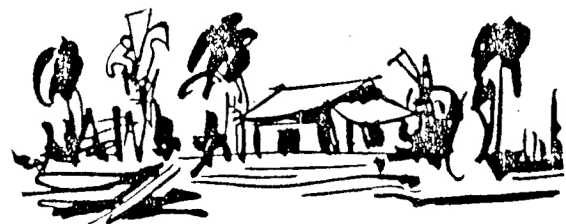
Để kết luận, xin ghi tặng anh một câu nói của Đức Ngũ Tổ Hoàng Mai đã giúp Đức Lục Tổ Huệ Năng đại ngộ, tìm được chơn ngã "Không trụ vào đâu cả, thì tâm mới sinh" và một câu của Đức Nguyên Thủy Thiên Tôn "Việc tu đạo không khó, chỉ cần ghi nhớ. Hãy tự trách hỏi mình, khoan xét người."

Mong anh thực hiện được câu cuối cùng của bài "Phản trắc" để tìm ra được hạnh phúc và tình yêu thực sự "Nếu chúng ta vẫn tiếp tục chạy theo cái giả tướng bên ngoài, không chịu tự tu, tự tiến, để làm sáng tỏ chơn ngã thì ta là kẻ phản trắc chính ta. Đó chính là lỗi tại ta như Đức Bồ Đề Đạt Ma dạy vậy"

Xin cảm ơn sự đóng góp của hai anh Nguyễn Tùng và Lý Ngọc Cương./.

Các bạn đạo muốn gửi câu hỏi, đóng góp cho TRANG VUI HỌC, xin viết thư về chị Vân Khanh theo địa chỉ sau đây:

*439 University Ave.
Saint Paul, MN 55103*

THƯƠNG BẠN

Nguyễn Thanh Bá
Virginia

Kính thưa bạn,

Hôm nay tôi gửi đến bạn lá thư này vì tình thương yêu đối với bạn và tất cả vạn vật. Như bạn đã biết vạn vật và người đang trên con đường tìm đến sự hạnh phúc vĩnh cửu. Chúng ta sống bon chen trong cuộc đời này cũng vì sự hạnh phúc đó. Chúng ta muốn có danh, có lợi và có gia đình ấm êm cũng vì chúng ta muốn tìm có sự hạnh phúc. Cả cuộc hành trình vất vả trong cuộc đời rồi chúng ta chỉ thâu nhận được những giây phút hạnh phúc tạm thời, và rồi tan biến, để lại sự ưu sầu triền miên trong tâm thức. Khổ quá phải không bạn? Càng khổ, chúng ta lại càng ao ước và càng đi tìm đến sự hạnh phúc. Chúng ta tìm và chỉ tìm với khả năng của sự hiểu biết sẵn có hiện tại của chúng ta. Với lòng cầu tiến, tự tin và tham vọng, chúng ta tìm mọi cách để đạt được sự hạnh phúc mà chúng ta hằng mong muốn.. Chúng ta cố gắng và cố gắng nhiều lắm. Nhưng chúng ta chỉ biết cố gắng trong sự thúc dục do sự hiểu biết nông cạn mà chúng ta suy xét qua những cảm nhận giới hạn hiện tại của cơ thể. Vì sự giới hạn này mà chúng ta không thể đạt đến sự hạnh phúc vĩnh cửu. Mệt mỏi vì thất bại liên tục trên cuộc hành trình, rồi chúng ta mới chịu ngồi yên lại, cảm thấy bơ vơ và đôi khi hận thù ngoại cảnh và trách móc vạn vật xung quanh. Càng trách móc, chúng ta lại càng bị đau khổ. Sự đau khổ trong nội tâm dày xéo liên tục và rồi cuối cùng chúng ta đành an phận và đành phải hưởng những giây phút ấm êm tạm thời cho đến hết cuộc đời. Chúng ta không biết làm sao hơn cả phải không bạn? Thương thật là thương cho thân phận làm

người của chúng ta. Chúng ta bơ vơ và đau khổ quá nhiều. Chúng ta bị trầm luân trong bể khổ, như Phật, Chúa và những người đã nhận ra, đã tự giải thoát ra khỏi sự đau khổ này, và đã truyền lại cho chúng ta.

Chúng ta đang sống cùng vạn vật trong vũ trụ này. Sự hiện hữu vi diệu này phải phát nguồn từ nguyên nhân vi diệu nào đó, và với mục đích vi diệu gì, mà sự hiểu biết giới hạn hiện tại của chúng ta chưa có thể nào phân giải được. Cũng như sự hạnh phúc vĩnh cửu mà chúng ta hằng theo đuổi. Chúng ta cũng chưa tự đặt câu hỏi nó là gì thì làm sao chúng ta tìm nó được. Chúng ta muốn sống trong một môi trường ấm no, vui tươi và có phương tiện đầy đủ cũng vì chúng ta muốn có một tinh thần bình an và thoải mái. Trạng thái tinh thần này có phải chăng là sự hạnh phúc mà chúng ta hằng mong muốn? Nếu đó là sự hạnh phúc, thì chúng ta nên tự phân tích những gì mà chúng ta đã và đang làm khiến chúng ta MẤT sự BÌNH AN. Có phải vì bản tánh tham lam, nhỏ mọn, ty hiêm, ích kỷ và hận thù của chúng ta đã là những nguyên nhân tạo cho chúng ta mất sự bình an không?

Nhưng kính thưa bạn, khổ thay chúng ta đã biết những điều này qua sách vở và những lời truyền dạy của những người đi trước mà chúng ta cứ vẫn không tránh khỏi những sự tái phạm này. Tại sao, tại sao và tại sao? Chúng ta chưa có câu trả lời rõ rệt. Chúng ta phải gào thét lên vì sự tăm tối dày đặc của chúng ta. Vì thế, chúng ta nên hạ mình tối đa để học hỏi, ngõ hầu tìm phương cách lật đổ sự tăm tối này.

Kính thưa bạn, chúng ta cũng được dạy rằng chúng ta đang bị trầm luân trong thế giới đầy tội lỗi và hủy diệt này. Chúng ta là những kẻ có TỘI. Bụi trần đã bám bấy lâu nay, cơ thể bị dày xéo theo định luật cho đến héo tàn. Từ cơ thể xinh tươi và một tinh thần hồn nhiên của một đứa bé đã trở thành một cơ thể già nua, bệnh hoạn với một tinh thần phức tạp của một vị lão thành. Định luật vô cùng gắt gao này cũng là tình thương của Đấng Tạo Hóa để giáo dục chúng ta vô cùng dũng mãnh, vô cùng sáng suốt và vô cùng thương yêu để duy trì sự HIỆN HỮU ĐỜI ĐỜI của chính chúng ta. Vì tánh kiêu căng, đây tự ái để bảo vệ cái tôi giới hạn mà chúng ta vô tình hủy diệt sự sáng suốt và sự bình an sẵn có của chúng ta. Thật là tâm tối phải không bạn?

Chúng ta là sự SÁNG SUỐT LINH ĐỘNG cư ngụ trong cơ thể này và nhận thức môi trường qua những giác quan của thể xác. Cơ thể của chúng ta là một cơ cấu của thiên nhiên. Vì của thiên nhiên nên nó phải theo định luật của thiên nhiên. Cơ thể của chúng ta bị dày xéo liên tục trong cuộc sống, nên nó bị yếu dần, thần kinh bớt cảm nhạy, và rồi sự SÁNG SUỐT LINH ĐỘNG mờ dần theo cơ thể. Chúng ta không còn linh động và hòa nhịp với sự tự nhiên, nên gây ra những sự xáo trộn với môi trường đang sinh sống, để rồi chuốc lấy sự KHÔNG BÌNH AN, đó là sự thất bại. Vì tâm tối, chúng ta đã gây ra nhiều nghịch cảnh, vì yếu hèn mà chúng ta không dám tự nhận lỗi và vì thiếu tình thương mà chúng ta gây ra hận thù. Chúng ta nên tự hỏi những lỗi lầm này ai đã tạo ra? Trách ai, trách ai bạn? Chắc hẳn chúng ta cũng đồng ý rằng những lỗi lầm này CHÍNH CHÚNG TA TẠO RA. Chúng ta đã tạo ra những lỗi lầm này, thì chúng ta có thể hủy diệt nó. Chúng ta nên thành thật ăn năn và tự cải sửa những bản chất tâm tối và lối bịch của chúng ta. Chúng ta tự xấu hổ khi thấy bản chất của

chúng ta thiếu hòa đồng và rộng lượng. Chúng ta đã tự phá hủy chúng ta và phạm lỗi đối với thiên nhiên vì đã gây xáo trộn cho chính bản thân và sự sinh tồn của vạn vật xung quanh.

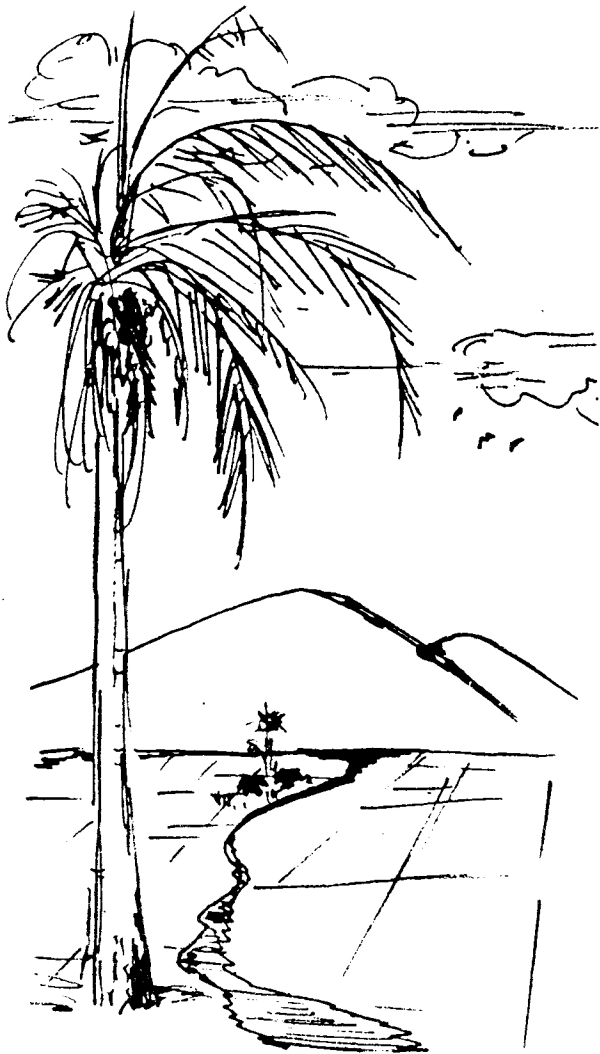
Khi chúng ta hiểu sự TÂM TỐI này là nguyên nhân của sự hủy diệt sự hạnh phúc thì chúng ta nên tìm cách phục hồi sự SÁNG SUỐT của chúng ta lại. Có sự sáng suốt, chúng ta mới có thể duy trì sự BÌNH AN ĐỜI ĐỜI. Trạng thái này là sự HẠNH PHÚC VĨNH CỬU và cũng là mục đích cuối cùng của vạn vật. Sự BÌNH AN là sự QUÂN BÌNH trong tâm thức của chúng ta, và chính chúng ta là những người có trách nhiệm trong việc duy trì sự QUÂN BÌNH này.

Chúng ta cũng nhận thấy rằng vũ trụ, thiên nhiên đang quay quẩn chúng ta, thương yêu chúng ta và xây dựng chúng ta. Trời có mưa, có nắng, có lạnh, có nóng, có cảnh, có vật để xoa dịu những giây phút đau khổ của chúng ta và vạn vật. Sự thương yêu này hằng hữu bấy lâu nay và sẽ tiếp tục như thế mãi mãi, hầu giáo dục chúng ta để hiểu được giá trị của sự THƯƠNG YÊU. Sự THƯƠNG YÊU bao la và vô vụ lợi. Sự thương yêu này là nguyên nhân của sự hiện hữu của chúng ta. Chúng ta phải biết thương yêu chúng ta để biết thương yêu mọi người và tất cả. Chúng ta nên hy sinh và bắt tay vào việc xây dựng bản thân và tâm thức của chúng ta. Đây là một công trình vĩ đại vì nó là nguồn gốc xây dựng sự hạnh phúc cho mọi người, xã hội và vạn vật.

Chúng ta cũng biết rằng Phật đã THIỀN và Chúa đã THANH LỘC để lập lại sự BÌNH AN và duy trì sự BÌNH AN của người. NGƯỜI đã chia sẻ cho chúng ta những phương thức mà NGƯỜI đã HẠNH và đã đạt được sự HẠNH PHÚC VĨNH CỬU. Vì sự HY SINH, SÁNG SUỐT và TÌNH THƯƠNG bao la của NGƯỜI mà chúng ta

quý thương NGƯỜI, tôn thờ NGƯỜI, bảo vệ danh dự của NGƯỜI, ghi nhớ những lời NGƯỜI truyền lại. Cũng vì thế mà chúng ta đôi khi vô tình quên mục đích mà NGƯỜI đã muốn chia sẻ với chúng ta, đó là TỰ DẪN THÂN THANH LỘC và TU SỬA NHƯ NGƯỜI để chúng ta đạt sự HẠNH PHÚC VĨNH CỬU như NGƯỜI đã đạt./.

THƯƠNG BẠN

XUÂN TƯƠI

*Xuân về vạn vật xinh tươi,
Người người hoan lạc đón mừng Xuân sang.
Xuân vui sáng tỏa đạo tràng,
Xuân đem thanh khí trần gian đón chào.
Tỷ huynh đệ muội cảm giao,
Cùng chung gánh vác, khai màn đạo tâm.
Truy tầm chơn lý uyên thâm,
Đạt thanh, đạt tịnh nơi nơi thái hòa.*

Cao Tuấn Kiệt
Japan

CHỨC XUÂN

*Cánh thiệp Tân Xuân chúc quý ngài,
Tỷ niên tô thắm đạo hồng khai,
Trăm hoa đua nở hương thơm mát,
Ánh sáng vun bồi nghĩa trúc mai.*

Lê Đức Khải
Toronto, Canada

ĐI A LÝ BÁT TRẠCH

1. BẢNG BINH ĐỊNH MẠNG THEO BÁT QUÁI.

Năm Ấ.T.	D.L.	Nam	Nữ	Năm Ấ.T.	D.L.	Nam	Nữ
Canh Tý	1900	Khâm	Cần	Quý Dậu	1933	Tôn	Khôn
Tân Sửu	1901	Ly	Cần	Giáp Tuất	- 34	Chấn	Chấn
Nhâm Dần	- 02	Cần	Đoài	Ất Hợi	- 35	Khôn	Tôn
Quý Mão	- 03	Đoài	Cần	Bính Tý	- 36	Khâm	Cần
Giáp Thìn	- 04	Cần	Ly	Đinh Sửu	- 37	Ly	Cần
Ất Tỵ	- 05	Khôn	Khâm	Mậu Dần	- 38	Cần	Đoài
Bính Ngọ	- 06	Tôn	Khôn	Kỷ Mão	- 39	Đoài	Cần
Đinh Mùi	- 07	Chấn	Chấn	Canh Thìn	- 40	Cần	Ly
Mậu Thân	- 08	Khôn	Tôn	Tân Tỵ	- 41	Khôn	Khâm
Kỷ Dậu	- 09	Khâm	Cần	Nhâm Ngọ	- 42	Tôn	Khôn
Canh Tuất	- 10	Ly	Cần	Quý Mùi	- 43	Chấn	Chấn
Tân Hợi	- 11	Cần	Đoài	Giáp Thân	- 44	Khôn	Tôn
Nhâm Tý	- 12	Đoài	Cần	Ất Dậu	- 45	Khâm	Cần
Quý Sửu	- 13	Cần	Ly	Bính Tuất	- 46	Ly	Cần
Giáp Dần	- 14	Khôn	Khâm	Đinh Hợi	- 47	Cần	Đoài
Ất Mão	- 15	Tôn	Khôn	Mậu Tý	- 48	Đoài	Cần
Bính Thìn	- 16	Chấn	Chấn	Kỷ Sửu	- 49	Cần	Ly
Đinh Tỵ	- 17	Khôn	Tôn	Canh Dần	- 50	Khôn	Khâm
Mậu Ngọ	- 18	Khâm	Cần	Tân Mão	- 51	Tôn	Khôn
Kỷ Mùi	- 19	Ly	Cần	Nhâm Thìn	- 52	Chấn	Chấn
Canh Thân	- 20	Cần	Đoài	Quý Tỵ	- 53	Khôn	Tôn
Tân Dậu	- 21	Đoài	Cần	Giáp Ngọ	- 54	Khâm	Cần
Nhâm Tuất	- 22	Cần	Ly	Ất Mùi	- 55	Ly	Cần
Quý Hợi	- 23	Khôn	Khâm	Bính Thân	- 56	Cần	Đoài
Giáp Tý	- 24	Tôn	Khôn	Đinh Dậu	- 57	Đoài	Cần
Ất Sửu	- 25	Chấn	Chấn	Mậu Tuất	- 58	Cần	Ly
Bính Dần	- 26	Khôn	Tôn	Kỷ Hợi	- 59	Khôn	Khâm
Đinh Mão	- 27	Khâm	Cần	Canh Tý	- 60	Tôn	Khôn
Mậu Thìn	- 28	Ly	Cần	Tân Sửu	- 61	Chấn	Chấn
Kỷ Tỵ	- 29	Cần	Đoài	Nhâm Dần	- 62	Khôn	Tôn
Canh Ngọ	- 30	Đoài	Cần	Quý Mão	- 63	Khâm	Cần
Tân Mùi	- 31	Cần	Ly	Giáp Thìn	- 64	Ly	Cần
Nhâm Thân	- 32	Khôn	Khâm	Ất Tỵ	- 65	Cần	Đoài

MẠNG	HƯỚNG TỐT				HƯỚNG XẤU			
	Thiên ý	Phúc đức	Sinh khí	Phục vi	Ngũ quỷ	Lục sát	Họa hại	Tuyệt mạng
CÁN	ĐB	TN	T	TB	Đ	B	ĐN	N
KHÂM	Đ	N	ĐN	B	ĐB	TB	T	TN
CÂN	TB	T	TN	ĐB	B	Đ	N	ĐN
CHÂN	B	ĐN	N	Đ	TB	ĐB	TN	T
TÔN	N	Đ	B	ĐN	TN	T	TB	ĐB
LY	ĐN	B	Đ	N	T	TN	ĐB	TB
KHÔN	T	TB	ĐB	TN	ĐN	N	Đ	B
ĐOÀI	TN	ĐB	TB	T	N	ĐN	B	Đ

Phụ chú:

- Đ : Đông N : Nam T : Tây B : Bắc
ĐN: Đông nam TN: Tây nam ĐB: Đông bắc TB: Tây bắc
- Trước khi dùng la bàn để định hướng, nhớ kiểm soát kỹ xem la bàn chỉ có chính xác không.
- Hướng nhà là hướng của chánh vào nhà, không phải hướng của cổng cũng không phải hướng mặt tiền nhà.
- Một điểm cũng cần nêu rõ là chọn hướng nhà là một trong những điểm quan trọng trong vấn đề xem địa lý của ngôi nhà.

PHƯƠNG PHÁP ÁN ĐỊNH MẠNG THEO BÁT QUÁI.

- Cách định mạng được tính theo vòng chu kỳ. Cứ mỗi 9 năm, vị trí Mạng lại tuần tự an theo thứ tự qui định (xin xem bảng dưới).
- Cách tính năm Á.L. (cũng theo vòng chu kỳ):
- 10 thiên can : Giáp Ất Bình Đinh Mậu Kỷ Canh Tân Nhâm Quý.
- 12 địa chi : Tý Sửu Dần Mẹo Thìn Tỵ Ngọ Mùi Thân Dậu Tuất Hợi.
Thí dụ : 1904 là Giáp Thìn, 1905 là Ất Tỵ, 1906 là Bình Ngọ...
- Năm sinh phải căn cứ theo năm âm lịch, tức ngày sinh sau ngày tiết Lập Xuân mới được xem là năm mới.
Do đó bảng 1 ở trên có thể được tóm tắt như sau:

Nam	Khâm	Ly	Cán	Đoài	Căn	Khôn	Tôn	Chân	Khôn
Nữ	Cán	Căn	Đoài	Căn	Ly	Khâm	Khôn	Chân	Tôn
N	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908
A	09,18	10,19	11,20	12,21	13,22	14,23	15,24	16,25	17,26
M	27,36	28,37	29,38	30,39	31,40	32,41	33,42	34,43	35,44
	45,54	46,55	47,56	48,57	49,58	50,59	51,60	52,61	53,62
S	63,72	64,73	65,74	66,75	67,76	68,77	69,78	70,79	71,80
A	81,90	82,91	83,92	84,93	85,94	86,95	87,96	88,97	89,98
N	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
H	2008	09	10	11	12	13	14	15	16

BƯỚC LÊN THANG

Tango

Thơ: Lương Sĩ Hằng
Nhạc: Nguyễn Hoàng Long
Khương Bửu Võ

Bước lên một bậc thang Thiếu dừng thấy băng
hoàng Xét mình càng run sợ Tự ái lại khó
an Bước lên hai bậc thang Xét đang mình tự
mở Gánh nặng tâm vẫn an Quyết tâm chẳng băng
hoàng Bước lên ba bậc thang Thấy toàn là thanh
trước Tam sống tạm hành sang Gãy gát vẫn tiến
an Bước lên bốn bậc thang Tự phương chẳng rộn
ràng Tâm thức hồi sinh tiên Qui hình thức giác
quang Bước lên năm bậc thang Ngũ hành ta làm
chủ Tiến lên chẳng muôn mông Muôn mầu đều qui

một Bước lên sáu bậc thang Lục Tú chuyển chuyển
 sang Con đường tâm tử mở Hỏa tan xét luận
 bàn Bước lên bảy bậc thang Cơ hãn không còn
 có Mưa gió vẫn sóng an Hòa đồng vệt mây
 màn Bước lên tám bậc thang Bát đạt qui tâm
 an Kiên trì tâm vượt mức Lập hạnh lý tử
 bàn Bước lên chín bậc thang Cửu Trùng nay lộ
 dạng Bộ đầu khai tâm thức Trì tâm điển mới
 an Bước lên mười bậc thang Mười phương chuyển vẫn
 an Vô Vi mở rộng đấng Chờ người thức giác ban .

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

P.O. BOX 2522

GARDEN GROVE, CA 92642

NON-PROFIT ORG.

Bulk Rate
U.S. Postage

PAID

Permit No. 10076
Westminster, CA

TO:

PRINTED MATERIAL

Lá thư VÔ VI

Lá Thư Vô Vi, Tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành vào ngày 15 mỗi tháng. Tin tức, bài vở do bạn đạo Vô Vi gửi về đóng góp trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi, Khoa Học Huyền Bí Phát Pháp. Bài viết gửi về tòa soạn, xin ghi rõ tên, và bút hiệu, cũng địa chỉ và số điện thoại để Ban Liên Lạc có thể chuyển đạt thắc mắc của bạn đạo khác khi cần. Bạn đạo chịu trách nhiệm trực tiếp về bài viết của mình.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ trực tiếp đảm trách việc quản trị, với sự hợp sức của Nhà in Vô Vi trong việc ấn loát và phân phối. Lá Thư Vô Vi được gửi đến bạn đạo bằng bưu điện lữ "bulk rate" theo danh sách sẵn có của Hội. Khi thay đổi địa chỉ, xin bạn đạo thông báo địa chỉ mới về Ban Phân Phối để cập nhật hoá danh sách, để Hội không bị phạt vì thư gửi về. Nếu ngân sách cho phép, LTVV sẽ được gửi đến các Thiên đường, Thiên viện hay Trung Tâm bằng "First Class". Danh sách địa chỉ bạn đạo chỉ được dùng vào việc thông tin sinh hoạt trong cộng đồng Vô Vi.

Thư từ liên lạc xin gửi về: LÁ THƯ VÔ VI • P.O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642

Ngân phiếu, chi phiếu phát tâm hoặc cho Hội Ái Hữu Vô Vi mượn xin để:

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

và xin ghi rõ mục đích phát tâm đóng góp như: Ấn tống kinh sách, Chi phí băng giảng, Cứu trợ đồng bào ty nạn, Tu bổ Thiên Viện, Yểm trợ tu sinh, Du thuyết... Xin tránh gửi tiền mặt bằng đường bưu điện.